

EVALUERING AF JOBCENTRENES LIGESTILLINGS- INDSATS

09:06

LISE SAND ELLERBÆK
BRIAN KROGH GRAVERSEN

09:06

EVALUERING AF JOBCENTRENES LIGESTILLINGSINDSATS

LISE SAND ELLERBÆK
BRIAN KROGH GRAVERSEN

KØBENHAVN 2009
SFI – DET NATIONALE FORSKNINGSCENTER FOR VELFÆRD

EVALUERING AF JOBCENTRENES LIGESTILLINGSINDSAT

Afdelingsleder: Lisbeth Pedersen

Afdelingen for beskæftigelse og integration

Undersøgelsens følgegruppe:

Helle Rasmussen, Arbejdsmarkedsstyrelsen

Karen Ryder, Arbejdsmarkedsstyrelsen

Anne Vejen Mathiasen, Arbejdsmarkedsstyrelsen

Anne Cathrine Tjellesen, Arbejdsmarkedsstyrelsen

Signe Schertiger, Arbejdsmarkedsstyrelsen

Susanne M. Nielsen, Beskæftigelsesregion Nordjylland

Helle Holt, SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd

Mette Deding, SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd

ISSN: 1396-1810

ISBN: 978-87-7487-929-9

Layout: Hedda Bank

Oplag: 600

Tryk: Schultz Grafisk A/S

© 2009 SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd

SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd

Herluf Trolles Gade 11

1052 København K

33 48 08 00

sfi@sfi.dk

www.sfi.dk

SFI's publikationer kan frit citeres med tydelig angivelse af kilden.

Skrifter, der omtaler, anmelder, henviser til eller gengiver SFI's publikationer, bedes sendt til centret.

INDHOLD

	FORORD	5
	RESUMÉ	7
1	SAMMENFATNING	11
	Formål	11
	Er køn en barriere for at komme i job?	11
	Afhænger beskæftigelsesindsatsen af kønnet?	12
	Har kønnet betydning for effekten af beskæftigelsesindsatsen?	13
	Indsatsen for syge og personer med reduceret arbejdsevne	14
	Konklusion og diskussion	14
	Data og metode	15
	Rapportens opbygning	16
2	KVINDER OG MÆND PÅ ARBEJDSMARKEDET	17
	Erhvervsdeltagelse og arbejdsløshed	17
	Arbejdsløshed på forskellige dele af arbejdsmarkedet	19
	Ledighedsstrukturen for kvinder og mænd	26

	Konklusion	30
3	BESKÆFTIGELSESENSATSSEN FOR DE TO KØN	33
	Samtaler – rettidighed og omfang	33
	Aktivering	36
	Konklusion	46
4	ER DER SAMMENHÆNG MELLEM INDSATS OG EFFEKTERNE AF INDSATSSEN?	49
	Virker aktivering forskelligt for de to køn?	49
	Effekten af aktivering for dagpengeberettigede ledige	53
	Effekten af aktivering for kontanthjælpsmodtagere	54
	Konklusion	54
5	INDSATSSEN FOR SYGE OG PERSONER MED REDUCERET ARBEJDSEVNE	57
	Sygedagpenge	57
	Revalidering	60
	Fleksjob	63
	Førtidspension	66
	Konklusion	67
	BILAG	69
	LITTERATUR	73
	SFI-RAPPORTER SIDEN 2008	77

FORORD

I denne rapport præsenteres resultaterne af en evaluering af jobcentrenes ligestillingsindsats. Ligestillingsindsatsen på beskæftigelsesområdet skal sikre, at de kvinder og mænd, der stiller deres arbejdskraft til rådighed inden for forskellige jobområder, har lige gode muligheder for at komme i job. Formålet med rapporten er at belyse, om køn udgør en barriere for at få et job, og om jobcentrenes aktive indsats er den samme for kvinder og mænd.

Til undersøgelsen har været knyttet en følgegruppe (se kolofonen). Medlemmerne af følgegruppen takkes for deres bidrag til projektet. Rapporten er desuden blevet læst og kommenteret af lektor Flemming Larsen, Aalborg Universitet, som også takkes for nyttige råd og kommentarer.

Undersøgelsen er bestilt og finansieret af Arbejdsmarkedsstyrelsen, og den er gennemført af SFI i afdelingen for beskæftigelse og integration. Rapporten er udarbejdet af stud.polit. Lise Sand Ellerbæk og seniorforsker Brian Krogh Graversen.

København, marts 2009

JØRGEN SØNDERGAARD

RESUMÉ

Målet med ligestillingsindsatsen på beskæftigelsesområdet er at sikre, at de mænd og kvinder, der stiller deres arbejdskraft til rådighed inden for forskellige jobområder, har lige gode muligheder for at komme i job. Jobcentret skal tilbyde både mænd og kvinder en målrettet, aktiv indsats, som er tilpasset deres behov, så de kan fastholde eller opnå beskæftigelse. I denne rapport undersøges det, om køn udgør en barriere for, at kvinder og mænd kan få et job, og om jobcentrenes aktive indsats er den samme for kvinder og mænd. Analyserne i rapporten er lavet med baggrund i oplysninger fra Jobindsats.dk, Danmarks Statistiks Statistikbank og Arbejdsmarkedsstyrelsens DREAM-database.

KVINDER ER MERE LEDIGE END MÆND

Aktuelt er ledigheden næsten den samme for kvinder og mænd. Det er dog en ny situation, og det er usikkert om denne situation vil vare ved. Tidligere har kvinderne haft en væsentligt højere ledighed end mændene. Siden starten af 1980'erne har ledighedsprocenten således i gennemsnit været omkring 2 procentpoint højere for kvinder end for mænd. Det er især på de mandsdominerede dele af arbejdsmarkedet, dvs. der hvor mændene udgør majoriteten af de beskæftigede, at kvinder er mere udsat for ledighed end mænd. På de kvindedominerede områder af arbejdsmarkedet, som fx i sundheds- og plejesektoren, har kvinderne ofte den laveste ledighed.

INGEN STØRRE FORSKEL I BESKÆFTIGELSESIKKEDELSEN

Overordnet set er der ikke store forskelle mellem beskæftigelsesindsatsen for kvinder og mænd. Lidt flere kvinder end mænd får deres CV-samtaler og jobsamtaler til tiden. Hyppigheden af jobsamtaler i kontaktforløbet er relativt ens for de to køn. Der er heller ikke væsentlig forskel på, i hvilket omfang kvinder og mænd henvises til de ledige job, som virksomhederne har bedt jobcentrene om at formidle arbejdskraft til.

Blandt dagpengemodtagerne påbegynder kvinder oftere end mænd deres aktiveringsforløb til tiden. Blandt kontanthjælpsmodtagerne er det omvendt. Hvad angår sammensætningen af aktiveringsindsatsen, er der flere kvinder end mænd, der deltager i virksomhedspraktik, aktivering med offentligt løntilskud og opkvalificering/uddannelsesaktivering. Derimod er der færre kvinder, der deltager i vejlednings- og afklaringsforløb samt aktivering med privat løntilskud.

KØNNET HAR IKKE BETYDNING FOR EFFEKTEN AF IKKEDELSEN

Effekten af de forskellige aktiveringstyper er stort set ens for kvinder og mænd. Det viser rapportens gennemgang af tidligere effektstudier af aktiveringsindsatsen. Der er således ikke noget, der tyder på, at effekterne af aktiveringsindsatsen ville blive væsentligt større ved generelt at op- eller nedprioritere det ene køns deltagelse i bestemte aktiveringstyper.

Kvinder er dog aktuelt underrepræsenteret i aktivering med privat løntilskud. Det er den aktiveringstype, der har den største beskæftigelseseffekt. Effekten af aktiveringsindsatsen for kvinderne ville blive lidt større, hvis kvinderne i lige så stor grad som mændene deltog i aktivering med privat løntilskud. Det er dog ikke nødvendigvis hensigtsmæssigt, at aktiveringsindsatsen er helt ens for de to køn, da mænd og kvinder kan have forskellige beskæftigelsesønsker og forudsætninger.

FLERE KVINDER ER SYGE ELLER HAR REDUCERET ARBEJDESEVNE

Flere kvinder end mænd modtager sygedagpenge, og kvindernes sygedagpengeforløb er længere. I overensstemmelse med disse kønsforskelle, vurderer kommunerne i forbindelse med opfølgningen i sygedagpengesager, at flere kvinder end mænd har risiko for langvarige sygeforløb eller risiko for reduktioner i arbejdssevnen. Sygedagpengemodtagere, der vur-

deres til at have sådanne risici, får en tættere sygeopfølgning end andre sygedagpengemodtagere.

Kvinderne er også i overtal blandt deltagerne i revalidering og fleksjob og blandt førtidspensionister. Mænd, der visiteres til revalidering eller fleksjob, vurderes til at være længere væk fra arbejdsmarkedet end kvinder, der visiteres til disse foranstaltninger. Dette resultat kunne tyde på, at der anvendes forskellige vurderingskriterier for de to køn ved visiteringen til revalidering og fleksjob. Det gælder i øvrigt også for mænd, der bliver tilkendt førtidspension, at de vurderes til at være længere væk fra arbejdsmarkedet end kvinder, der får tilkendt førtidspension.

SAMMENFATNING

FORMÅL

I forbindelse med kommunalreformen blev det bestemt, at jobcentrene som udgangspunkt skal kunne løse alle opgaver for ledige, jobsøgende og beskæftigede, som har behov for hjælp efter de love, som jobcentrene administrerer. Det indebærer også, at jobcentrene skal varetage ligestillingsindsatsen. Målet med ligestillingsindsatsen på beskæftigelsesområdet er at sikre, at de mænd og kvinder, der stiller deres arbejdskraft til rådighed inden for forskellige jobområder, har lige gode muligheder for at komme i job. Jobcentret skal tilbyde både mænd og kvinder en målrettet, aktiv indsats, som er tilpasset deres behov, så de kan fastholde eller opnå beskæftigelse.

Formålet med denne rapport er at belyse, om køn udgør en barriere for, at kvinder og mænd kan få job i Danmark, og om jobcentrenes aktive indsats er den samme for kvinder og mænd.

ER KØN EN BARRIERE FOR AT KOMME I JOB?

Kvinder har generelt en højere ledighed end mænd. I 2007 var arbejdsløshedsprocenten 4,1 pct. for kvinder og 2,8 pct. for mænd. Det er især på de mandsdominerede dele af arbejdsmarkedet, dvs. der hvor mænde-

ne udgør majoriteten af de beskæftigede, at kvinder er mere udsat for ledighed end mænd. På de kvindedominerede områder af arbejdsmarkedet, som fx i sundheds- og plejesektoren, har kvinderne ofte den laveste ledighed.

Kvinderne er i overtal både blandt dagpenge- og kontanthjælpsmodtagerne. Den kønsmæssige ledighedsstruktur er dog ret forskellig for de to grupper. Varigheden af ledighedsperioderne for dagpengemodtagere er stort set ens for kvinder og mænd. Kvindernes større ledighedsomfang blandt dagpengemodtagerne skyldes således, at de ofte bliver ledige. For kontanthjælpsmodtagerne gælder det derimod, at kvinderne er væsentligt længere ledige end mændene. Der er langt flere kvinder end mænd, som har meget langvarige kontanthjælpsperioder.

AFHÆNGER BESKÆFTIGELSESSINDSATSEN AF KØNNET?

Overordnet set er der ikke store forskelle mellem beskæftigelsesindsatsen for kvinder og mænd. Alligevel er der nogle interessante forskelle mellem kønnene, når det drejer sig om de samtaler, der gennemføres med de ledige, og den aktiveringsindsats, de ledige modtager. Lidt flere kvinder end mænd får deres CV-samtaler og jobsamtaler til tiden. Hyppigheden af jobsamtaler i kontaktforløbet er ikke væsentlig forskellig for de to køn. Der er heller ikke væsentlig forskel på, i hvilket omfang kvinder og mænd henvises til de ledige job, som virksomhederne har bedt jobcentrene om at formidle arbejdskraft til. Antallet af henvisningssamtaler set i forhold til antallet af ledige er således relativt ens for de to køn.

Blandt dagpengemodtagerne påbegynder kvinder oftere end mænd deres aktiveringsforløb til tiden. Blandt kontanthjælpsmodtagerne er det omvendt. Hvad angår sammensætningen af aktiveringsindsatsen, er der flere kvinder end mænd, der deltager i virksomhedspraktik, aktivering med offentligt løntilskud og opkvalificering/uddannelsesaktivering. Derimod er der færre kvinder, der deltager i vejlednings- og afklaringsforløb samt aktivering med privat løntilskud. En mulig årsag til, at færre kvinder deltager i aktivering med privat løntilskud (og flere kvinder deltager i aktivering med offentligt løntilskud), kan være, at mange kvinder har uddannelser og erhvervs erfaring, der retter sig mod den offentlige sektor. Det kan være, at disse kvinders beskæftigelsesønsker primært retter sig mod den offentlige sektor, eller at arbejdsgiverne i den private

sektor foretrækker arbejdskraft med relevant uddannelse og erhvervs erfaring, når der ansætter personer med løntilskud. Det forhold, at der også er færre kvinder end mænd i aktivering med privat løntilskud fra akasser, hvis medlemmer normalt ansættes i den private sektor, tyder imidlertid på, at andre forhold end kvindernes beskæftigelsesønsker kan have betydning for den lave kvindeandel blandt aktiverede med privat løntilskud. I hvilket omfang det er arbejdsgivernes ønsker eller jobcentrenes indsats i forbindelse med etableringen af job med privat løntilskud, der mindsker kvindeandelen, belyses ikke nærmere i denne rapport.

Endelig gælder det, at kvindernes aktiveringsforløb er længere end mændenes. Kvindernes længere aktiveringsforløb skyldes primært, at kvinder, der deltager i opkvalificering og vejlednings- og afklaringsforløb, har længere forløb end mænd, der deltager i tilsvarende aktiveringsforløb.

HAR KØNNET BETYDNING FOR EFFEKTEN AF BESKÆFTIGELSESIKENDTSEN?

Forskellige aktiveringstyper ser ud til at have en relativt ensartet beskæftigelseseffekt for kvinder og mænd. Tidligere undersøgelser af aktiveringsindsatsen, som er lavet med udgangspunkt i danske data, finder generelt også, at effekten af forskellige typer af aktiveringsforløb er ret ens for de to køn. Det gælder både for de dagpengeberettigede og kontanthjælpsmodtagerne. Derimod finder de samme undersøgelser, at der er en betydelig forskel i effekten af at deltage i forskellige aktiveringstyper. Aktivering med privat løntilskud er i næsten alle effektstudier det mest effektive aktiveringsredskab, hvorimod uddannelsesaktivering ofte har en begrænset effekt.

Da effekten af aktivering er meget ens for de to køn, vil det i et ligestillingsperspektiv være hensigtsmæssigt med en relativt ensartet fordeling af kønnene på de forskellige aktiveringstyper – med respekt for mænds og kvinders forskellige beskæftigelsesønsker og forudsætninger. Der er i hvert fald ikke resultater, der indikerer, at effekterne af aktiveringsindsatsen ville blive væsentligt større ved at op- eller nedprioritere det ene køns deltagelse i bestemte aktiveringstyper.

INDSATSEN FOR SYGE OG PERSONER MED REDUCERET ARBEJDSEVNE

Flere kvinder end mænd modtager sygedagpenge, og kvindernes sygedagpengeforløb er længere. Når sygedagpengeforløbene afsluttes, er der efterfølgende en mindre andel af kvinderne, der er i ordinær beskæftigelse, og en større andel af kvinderne, der er ansat i et fleksjob. I overensstemmelse med disse kønsforskelle vurderer kommunerne i forbindelse med opfølgningen i sygedagpengesager, at flere kvinder end mænd har risiko for langvarige sygeforløb eller risiko for reduktioner i arbejdsevnen. Sygedagpengemodtagere, der vurderes til at have sådanne risici, får en tættere sygeopfølgning end andre sygedagpengemodtagere.

Kvinderne er også i overtal blandt deltagerne i revalidering og fleksjob og blandt førtidspensionister. Mænd, der visiteres til revalidering eller fleksjob, vurderes til at være længere væk fra arbejdsmarkedet end kvinder, der visiteres til disse foranstaltninger. Dette resultat kunne tyde på, at der anvendes forskellige vurderingskriterier for de to køn ved visiteringen til revalidering og fleksjob. Det gælder i øvrigt også for mænd, der bliver tilkendt førtidspension, at de vurderes til at være længere væk fra arbejdsmarkedet end kvinder, der får tilkendt førtidspension.

KONKLUSION OG DISKUSSION

Den overordnede konklusion i denne rapport er, at kvinders og mænds situation på arbejdsmarkedet er forskellig. Færre kvinder end mænd deltager på arbejdsmarkedet, og kvinder har højere ledighed end mænd. Kvinder har flere sygedagpengeperioder, og de er i overtal blandt deltagerne i revalidering og fleksjob og blandt førtidspensionisterne. Kvinderne er især udsat for mere ledighed end mænd på de mandsdominerede dele af arbejdsmarkedet. På de kvindedominerede områder har kvinder derimod ofte en relativt lav ledighed, som i mange tilfælde er lavere end mændenes ledighed.

En målsætning om at nedbryde det kønsopdelte arbejdsmarked ved at få flere kvinder ind på det private arbejdsmarked i fag og brancher, hvor mænd udgør den største del af de ansatte, og ved at få flere mænd ind i de typiske kvindefag, er altså ikke uden omkostninger. De problemer, som kvinder og mænd oplever, når de bevæger sig ind på et

fagområde, der domineres af det andet køn, kan være en af grundene til, at kønsfordelingen i de forskellige brancher ikke har ændret sig nævneværdigt de seneste 10 år, jf. Emerek & Holt (2008).

For at undgå, at kvinder og mænd, der bryder de traditionelle kønsgrænser på arbejdsmarkedet, oplever overledighed, kan der være brug for nye virkemidler. Det vil dog formentlig ikke være nogen let opgave at gøre op med mange års indarbejdede kønsforestillinger (dvs. forventninger til, hvad kvinder og mænd er gode til) og den traditionelle kønsarbejdsdeling i familien (dvs. at kvinderne i større omfang end mændene tager sig af opgaver i hjemmet og i relation til børnene).

Der er ikke noget, der tyder på, at jobcentrenes beskæftigelsesindsats er væsentlig forskellig for kvinder og mænd. Det kan dog diskuteres, hvorvidt der skal gøres en større indsats for at opløse det kønsopdelte arbejdsmarked gennem påvirkning af de lediges beskæftigelsesmål og arbejdsgivernes eventuelle ønsker om, at arbejdskraften helst skal have et bestemt køn. For eksempel er kvinderne underrepræsenteret i aktivering med privat løntilskud – også blandt ledige fra a-kasser, hvor medlemmerne typisk finder beskæftigelse i den private sektor. Denne underrepræsentation af kvinderne kunne skyldes, at en del af de private arbejdsgivere foretrækker mænd, når der skal ansættes personer med løntilskud.

DATA OG METODE

Analyserne i rapporten er lavet med baggrund i oplysninger fra Jobindsats.dk, Danmarks Statistiks Statistikbank og Arbejdsmarkedsstyrelsens DREAM-database. Der er primært tale om en deskriptiv kortlægning af forskellene mellem arbejdsmarkedssituationen for kvinder og mænd og forskellene i den beskæftigelsesindsats, de to køn modtager. Der gives forskellige bud på mulige forklaringer af forskellene, men da der ikke foretages mere detaljerede statistiske analyser, kan der ikke udledes præcise konklusioner om, hvorvidt forskellene skyldes en forskellig behandling af de to køn eller en forskellig sammensætning i forhold til branchetilknytning, uddannelse, alder, arbejdsmarkedssparathed eller lignende. Selv om der ikke er nogen umiddelbare forskelle i beskæftigelsesindsatsen for mænd og kvinder, er det også muligt, at mere avancerede analyser vil vise, at der faktisk er en forskel.

RAPPORTENS OPBYGNING

I kapitel 2 ses der på, i hvilket omfang kvinder og mænd deltager i arbejdsstyrken, og i hvilket omfang, de er udsat for arbejdsløshed. Det undersøges også, om der er områder på arbejdsmarkedet, hvor der er særligt store ledighedsforskelle mellem kønnene. I kapitel 3 undersøges det, om der er forskel på, hvilken beskæftigelsesindsats ledige kvinder og mænd får. I kapitel 4 belyses det, om de beskæftigelsesfremmende aktiviteter, som de ledige deltager i, har forskellig effekt for de to køn, og om der derfor er et rationale for at give kvinder og mænd en forskellig beskæftigelsesindsats. Endelig ses der i kapitel 5 på, om der er forskel på, hvordan kvinder og mænd indplaceres i visitationskategorier, når de modtager sygedagpenge, og om der dermed er forskel på, hvor ofte de skal deltage i opfølgningssamtaler. Det belyses også, om der er forskelle i vurderingskriterierne, når der træffes beslutninger om visitation til revalidering og fleksjob og tilkendelse af førtidspension.

KVINDER OG MÆND PÅ ARBEJDSMARKEDET

I dette kapitel ser vi på, i hvilket omfang kvinder og mænd deltager i arbejdsstyrken, og i hvilket omfang de er udsat for arbejdsløshed. Vi belyser også, om der er uddannelsesområder og a-kasser, hvor der er særligt store eller særligt små ledighedsforskelle mellem kønnene. Endelig ser vi på, hvordan ledighedsstrukturen er for kvinder og mænd, idet vi undersøger, hvor ofte henholdsvis mænd og kvinder er ledige, og hvor lange deres respektive ledighedsforløb er.

ERHVERVSDELTAGELSE OG ARBEJDSLØSHED

Kvinder deltager på arbejdsmarkedet i væsentligt mindre omfang end mænd. Erhvervsfrekvensen (dvs. andelen, der deltager i arbejdsstyrken) er 74 pct. for kvinder og 80 pct. for mænd, jf. tabel 2.1. Beskæftigelsesregion Hovedstaden-Sjælland er den region, hvor der er mindst forskel mellem andelen af kvinder og andelen af mænd, der deltager i arbejdsstyrken. Her er forskellen knap 5 procentpoint. I de øvrige beskæftigelsesregioner er forskellen godt 7 procentpoint. Især kvindelige indvandrede fra ikke-vestlige lande har en lav erhvervsfrekvens – kun omkring halvdelen af denne gruppe deltager i arbejdsstyrken, jf. Beskæftigelsesministeriet (2008).

TABEL 2.1

Andelen af kvinder og mænd i arbejdsstyrken, 2007. Procent.

		I arbejdsstyrken	Uden for arbejdsstyrken
Hele landet	Kvinder	74,2	25,8
	Mænd	80,3	19,7
Hovedstaden-Sjælland	Kvinder	74,9	25,1
	Mænd	79,7	20,3
Midtjylland	Kvinder	74,5	25,5
	Mænd	81,7	18,3
Nordjylland	Kvinder	73,1	26,9
	Mænd	80,5	19,5
Syddanmark	Kvinder	72,9	27,1
	Mænd	80,1	19,9

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Kvinder har generelt en højere ledighed end mænd. Figur 2.1 viser ledighedsudviklingen for perioden 1979-2007. I hele perioden ligger kvindernes ledighedsniveau højere end mændenes. I 2007 var arbejdsløshedsprocenten 4,1 pct. for kvinder og 2,8 pct. for mænd.

Den største grad af overledighed for kvinder findes i Beskæftigelsesregion Nordjylland, hvor forskellen mellem arbejdsløshedsprocenten for kvinder og mænd er på over 2 procentpoint. I Midtjylland og Syddanmark er forskellen mellem kvinders og mænds ledighedsprocent på 1,5 procentpoint, og i Hovedstaden-Sjælland er forskellen under 1 procentpoint.

TABEL 2.2

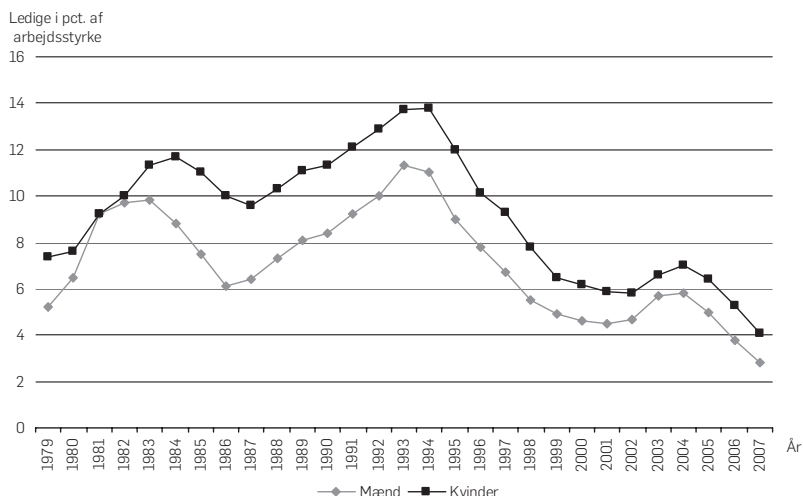
Ledighed i procent af arbejdsstyrken fordelt på køn, 2007. Procent.

	Kvinder	Mænd	Forskel
Hele landet	4,1	2,8	1,3
Hovedstaden-Sjælland	4,1	3,3	0,8
Midtjylland	3,6	2,1	1,5
Nordjylland	5,3	3,1	2,2
Syddanmark	3,9	2,4	1,5

Kilde: Statistikbanken, Danmarks statistik.

FIGUR 2.1

Ledighedsudviklingen for kvinder og mænd i perioden 1979-2007.

Kilde: Statistikbanken, Danmarks statistik.

ARBEJDSLØSHED PÅ FORSKELLIGE DELE AF ARBEJDSMARKEDET

For at få et mere nuanceret billede af kønsforskellen i ledighedsniveauet, ser vi nærmere på kvinders og mænds ledighedsomfang inden for forskellige uddannelser og a-kasser. Det er således interessant at belyse, på hvilke områder af arbejdsmarkedet kvinderne klarer sig bedst i forhold til mændene, og på hvilke områder de klarer sig dårligst.

Tabel 2.3 viser de 10 uddannelser, hvor kvinders ledighed er størst i forhold til mænds ledighed, og de 10 uddannelser, hvor mænds ledighed er størst i forhold til kvinders ledighed. De største forskelle mellem ledighedsomfanget for kvinder og mænd findes på uddannelsesområder, der er domineret af det ene køn. For de uddannelser, hvor kvinders ledighed er størst i forhold til mænds, er der således i de fleste tilfælde uddannet langt flere mænd end kvinder. Omvendt er der uddannet flere kvinder end mænd inden for de uddannelser, hvor kvindernes ledighed er lavest. Der er dog et par undtagelser fra dette mønster. For mellemlange videregående kunstneriske og sproglige uddannelser er der

uddannet flere kvinder end mænd, og ledighedsniveauet er størst for kvinderne.

Det bør bemærkes, at ledighedsprocenten for en given uddannelse ikke nødvendigvis afspejler efterspørgselssituationen for denne type af arbejdskraft. Mange arbejder således uden for deres uddannelsesområde, og personer uden en erhvervskompetencegivende uddannelse har ofte job, der typisk varetages af uddannet arbejdskraft. At ledigheden er lavere for mænd end for kvinder blandt personer med mellemlange videregående kunstneriske uddannelser kan fx skyldes, at mændene er bedre til at finde arbejde uden for de typiske jobområder for disse uddannelser.

For at belyse, om ledigheden generelt er lavest for det køn, som dominerer et uddannelsesområde, ser vi i tabel 2.4 på kønsforskellen i ledighedsniveauet for de 10 mest mandsdominerede uddannelser og de 10 mest kvindedominerede uddannelser (målt ved hhv. mande- og kvindeandelen inden for hver uddannelse). For 9 af de 10 mest mandedominerede uddannelser er ledighedsniveauet højest for kvinderne. Merledigheden for kvinder i disse uddannelser er dog ikke væsentlig forskellig fra kvindernes merledighed på arbejdsmarkedet som helhed. I 8 ud af de 10 mest kvindedominerede uddannelser er kvindernes ledighed lavest.

Figur 2.2 illustrerer sammenhængen mellem kvindeandelen i forskellige uddannelser og forskellen mellem kvinders og mænds ledighed inden for disse uddannelser. Alle uddannelser, hvor der er minimum 100 personer i arbejdsstyrken for hvert køn, er medtaget. Der synes at være en generel tendens til, at kvinderne klarer sig bedst på de kvindedominerede uddannelsesområder. Her har de ofte lavere ledighed end mændene, hvilket adskiller sig fra den generelle situation på arbejdsmarkedet, hvor kvinder er mere udsat for ledighed end mænd. Den negative sammenhæng mellem kvindeandel og kvindernes merledighed har eksisteret i hvert fald siden 1995 (der findes ikke ældre data på Jobindsats.dk) – så det er ikke bare et højkonjunkturfænomen. Emerek & Ipsen (1997) har også for perioden fra starten af 1980'erne til midten af 1990'erne vist, at ledighedsniveauet var væsentligt højere for kvinder end for mænd inden for en række typiske mandefag.

TABEL 2.3

De 10 uddannelsesområder, hvor der er størst ledighedsforskel mellem kønnene, 2007.

	Kvinder		Mænd		Forskel
	Antal i arbejds- styrken	Ledig- heds- procent	Antal i arbejds- styrken	Ledig- heds- procent	Ledig- heds- forskel
<i>Kvindens ledighed størst i forhold til mænds ledighed</i>					
Kunstneriske (mvu)	1.713	11,3	1.205	7,5	3,8
Snedker mv.	571	4,7	16.534	1,3	3,4
Bygge og anlæg i øvrigt	266	6,8	4.086	3,4	3,4
Teknisk i øvrigt (kvu)	3.301	4,7	16.689	1,4	3,4
Jordbrug og fiskeri (kvu)	1.767	4,2	17.941	1,0	3,2
Jordbrug og fiskeri (ef)	6.424	4,6	25.354	1,7	2,9
It (samfundsfaglig kvu)	1.404	5,1	7.286	2,6	2,6
Sprog (mvu)	1.526	2,4	166	0,0	2,4
Mekaniker	297	3,4	66.756	1,3	2,1
Journalist (mvu)	1.929	4,4	3.584	2,6	1,8
<i>Mænds ledighed størst i forhold til kvindens ledighed</i>					
Sundhed i øvrigt (kvu)	8.364	1,8	629	5,1	-3,3
Levnedsmiddel og husholdning i øvrigt	2.987	2,5	1065	5,2	-2,7
Samfundsvidenskabelig i øvrigt (mvu)	1.716	3,0	1.249	5,6	-2,6
Køkken og serviceassistent mv.	10.535	3,4	403	5,7	-2,3
Bibliotekar (mvu)	3.940	2,5	1.358	4,4	-1,9
Formidling og erhvervssprog i øvrigt (kvu)	549	8,6	360	10,3	-1,7
Håndarbejdsfaglige (mvu)	4.051	7,2	428	8,6	-1,4
Tandplejer og tandteknikker (kvu)	1.746	1,6	111	2,7	-1,0
Social- og sundhedshjælper, sygehjælper, plejehjems-assistent	55.927	2,1	2.508	3,1	-1,0
Socialrådgiver (mvu)	10.234	1,4	2.409	2,4	-1,0

Anm.: Kun uddannelser, hvor der er uddannet minimum 100 personer af hvert køn, er medtaget. Forkortelserne 'ef', 'kvu', 'mvu' og 'lvu' betyder henholdsvis erhvervsfaglig uddannelse, kort videregående uddannelse, mellemlang videregående uddannelse og lang videregående uddannelse.

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

TABEL 2.4

De 10 uddannelsesområder, hvor der er størst forskel i kvinde- og mandeandelen, 2007.

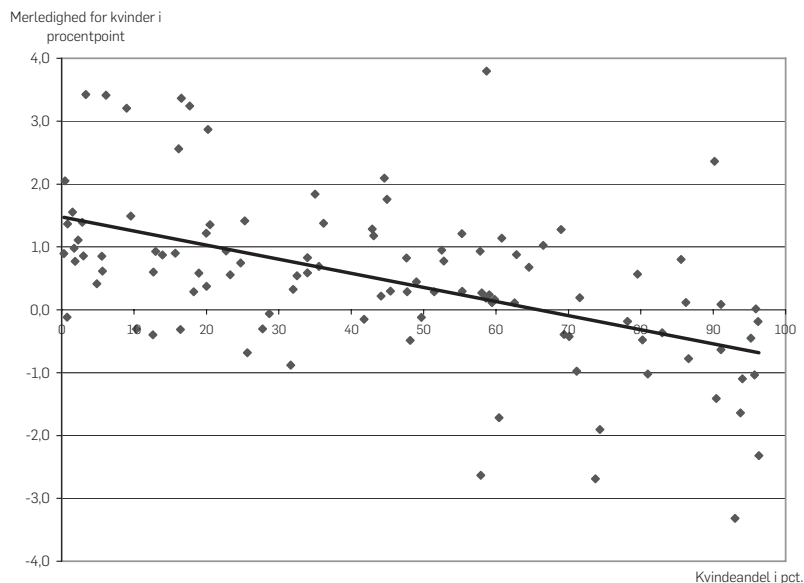
	Kvinder		Mænd		Forskel
	Antal i arbejds- styrken	Ledig- heds- procent	Antal i arbejds- styrken	Ledig- heds- procent	Ledig- heds- forskel
<i>Mandsdominerede uddannelser</i>					
Tømrer mv.	117	1,7	38.906	0,8	0,9
Mekaniker	297	3,4	66.756	1,3	2,1
Murer	126	1,6	16.647	1,7	-0,1
Elektriker	270	2,2	32.559	0,9	1,4
Smed	734	3,3	47.881	1,7	1,6
Transport (mvu)	190	2,6	10.951	1,7	1,0
It (teknisk kvu)	113	2,7	5.997	1,9	0,8
Elektronik	464	3,2	19.813	2,1	1,1
Maskinarbejder	1.130	3,3	38.606	1,9	1,4
Metal i øvrigt	111	6,3	3.578	5,4	0,9
<i>Kvindedominerede uddannelser</i>					
Køkken og serviceassistent mv.	10.535	3,4	403	5,7	-2,3
Sygeplejerske (mvu)	55.228	0,4	2.188	0,5	-0,2
Social- og sundhedsassistent	25.106	0,9	1.074	0,8	0,0
Social- og sundhedshjælper, sygehjælper, plejehjems- assistent	55.927	2,1	2.508	3,1	-1,0
Sprog (kvu)	7.138	3,4	359	3,9	-0,5
Tandplejer og tandtekniker (kvu)	1.746	1,6	111	2,7	-1,1
Levnedsmiddel og husholdning (mvu)	2.826	3,7	188	5,3	-1,6
Sundhed i øvrigt (kvu)	8.364	1,8	629	5,1	-3,3
Sundhed i øvrigt (mvu)	9.070	0,8	889	1,5	-0,6
Frisør	15.455	2,3	1.516	2,2	0,1

Anm.: Kun uddannelser, hvor der er uddannet minimum 100 personer af hvert køn, er medtaget. Forkortelserne 'ef', 'kvu', 'mvu' og 'lvu' betyder henholdsvis erhvervsfaglig uddannelse, kort videregående uddannelse, mellemlang videregående uddannelse og lang videregående uddannelse.

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

FIGUR 2.2

Sammenhængen mellem kvindeandelen i forskellige uddannelser og forskellen mellem kvinders og mænds ledighedsprocenter, 2007.

Anm.: Alle uddannelser, hvor der er minimum 100 personer i arbejdsstyrken for hvert køn, er medtaget.

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

I tabel 2.5 vises kønsforskellen i ledighedsomfanget for forskellige uddannelsesniveauer. Kun for de mellemlange uddannelser, hvor en relativ stor andel er kvinder, er ledigheden størst for kvinderne. Den største kønsmæssige forskel i ledighedsomfanget findes for ufaglærte, der kun har en grundskoleuddannelse. Her er ledighedsprocenten næsten 2 procentpoint højere for kvinder end for mænd.

TABEL 2.5

Den kønsmæssige ledighedsforskel for forskellige uddannelsesniveauer, 2007.

	Kvinder		Mænd		Forskel
	Antal i arbejdsstyrken	Ledighedsprocent	Antal i arbejdsstyrken	Ledighedsprocent	Ledighedsforskel
Grundskole	308.924	5,4	378.581	3,6	1,8
Korte videregående uddannelser	64.137	3,1	95.370	1,9	1,2
Erhvervsfaglige praktik- og hovedforløb	440.154	2,9	562.494	1,9	0,9
Lange videregående uddannelser	87.764	3,0	119.087	2,2	0,9
Bachelor	26.365	3,0	22.295	2,5	0,5
Almengymnasiale uddannelser	98.922	2,7	79.830	2,4	0,3
Erhvervsgymnasiale uddannelser	37.081	1,6	40.643	1,3	0,3
Mellemlange videregående uddannelser	253.583	1,7	140.063	1,9	-0,2

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Tabel 2.6 viser de 10 a-kasser, hvor ledighedsforskellen mellem kvinder og mænd er størst. Der er kun fire a-kasser, som har en lavere ledighed for kvinder end for mænd. Det er bl.a. FOA (Fag og Arbejdes a-kasse) og Danske Sundhedsorganisationers a-kasse. Det er to af de større a-kasser, hvor omkring 90-95 pct. af medlemmerne er kvinder. I Malerfagets og Maritim a-kasse samt IT-fagets og Merkonomernes a-kasse, der har relativt få medlemmer, er kvindernes ledighed også lavest. Andre a-kasser, med en betydelig overvægt af kvindelige medlemmer, har en ledighedsprocent for mænd og kvinder, der er næsten ens. Det drejer sig om Børne- og ungdomspædagogernes a-kasse, Lærernes a-kasse, Handels- og kontorfunktionærernes a-kasse og Socialpædagogernes a-kasse.

TABEL 2.6

De 10 a-kasser, hvor der er størst ledighedsforskel mellem kønnene, 2007.

	Ledighedsprocent		Ledighedsforskel
	Kvinder	Mænd	
<i>Kvindens ledighed størst i forhold til mænds ledighed</i>			
Teknikere	6,7	3,1	3,6
Faglig Fælles a-kasse (3F)	8,2	4,7	3,5
Nærings- og Nydelsesmiddelarbejdere	6,9	3,6	3,3
Metalarbejdere	4,9	1,8	3,1
Træ-Industri-Byg	4,9	1,9	3,1
Magistre	7,7	5,7	2,0
Kristelig a-kasse	5,4	3,4	1,9
Selvstændige Erhvervsdrivende (ASE)	3,6	1,8	1,8
Business	3,7	1,9	1,8
El-faget	2,0	0,6	1,4
<i>Mænds ledighed størst i forhold til kvindens ledighed</i>			
Malerfaget og Maritime	3,0	3,7	-0,7
Fag og Arbejde (FOA)	2,8	3,2	-0,4
Danske Sundhedsorganisationer	0,8	1,2	-0,4
IT-faget og Merkonomer (PROSA)	2,7	3,0	-0,3
Børne- og Ungdomspædagoger	3,1	3,1	0,0
Lærere	2,8	2,5	0,3
Handels- og Kontorfunktionærer (HK)	4,1	3,8	0,3
Funktionærer og Tjenestemænd	3,1	2,7	0,4
Akademikere	3,6	3,2	0,4
Socialpædagoger	3,2	2,7	0,5

Kilde: Statistikbanken, Danmarks statistik.

At kvinderne har en relativ høj ledighed på de mandsdominerede dele af arbejdsmarkedet kan bl.a. skyldes, at kvinderne her møder barrierer og modvilje. Det kan være, at de mandsdominerede arbejdspladser har sværere ved at acceptere og håndtere, at kvinder typisk har flere opgaver i hjemmet og i relation til hjemmeboende børn end mænd. Når det især er kvinderne, der skal hente og bringe børn i daginstitution og skole, mindskes deres geografiske mobilitet og fleksibilitet, se fx Deding & Lausten (2008) og Specialfunktionen for ligestilling (2008). Arbejdsgiverne og de mandlige ansatte på de mandsdominerede arbejdspladser kan derfor muligvis foretrække, at der ansættes mænd i stedet for kvinder.

Omvendt anføres det ofte, at mænd, der finder beskæftigelse i kvindefag, i stedet for at møde begrænsninger i mange tilfælde møder

favorisering, se fx Nielsen (2008). Der bliver også nogle gange argumenteret for, at man ved at tilføre mænd til kvindefag øger fagets prestige og lønniveau.

LEDIGHEDSSTRUKTUREN FOR KVINDER OG MÆND

Både blandt arbejdsløshedsdagpenge- og kontanthjælpsmodtagerne udgør kvinder en større andel end mændene, jf. tabel 2.7. Målt i fuldtids-personer udgør kvinderne 59 pct. af dagpengemodtagerne og 56 pct. af kontanthjælpsmodtagerne. For dagpengemodtagerne gælder det, at den gennemsnitlige varighed af ledighedsforløbene kun er lidt længere for kvinder end for mænd, men kvinderne berøres oftere af ledighed. Blandt de personer, der berøres af ledighed på dagpenge i løbet af året, har kvinderne gennemsnitligt 2 dagpengeforløb, hvorimod mændene kun har 1,8 forløb. For kontanthjælpsmodtagerne gælder det derimod, at kvinderne har væsentligt længere ledighedsforløb end mændene. Den gennemsnitlige varighed af kontanthjælpsforløbene er godt 35 uger for kvinderne og 31 uger for mændene. Blandt andet på grund af de længere kontanthjælpsforløb har de berørte kvinder lidt færre forløb i løbet af året end mændene.

At kvindernes dagpenge- og kontanthjælpsforløb er længere end mændenes skyldes bl.a., at kvindernes aktiveringsforløb varer længere (uddybes i kapitel 3). Ser vi bort fra aktiveringsperioderne, er kvindernes dagpengeforløb faktisk gennemsnitligt en halv uge kortere end mændenes.

Tabel 2.8 viser, hvordan varigheden af afsluttede dagpenge- og kontanthjælpsforløb fordeler sig på forskellige ugeintervaller. For dagpengemodtagerne er fordelingen meget ens for de to køn, hvilket passer godt med, at den gennemsnitlige varighed for hhv. kvinder og mænd ligger tæt. For kontanthjælpsmodtagerne er der derimod hos kvinderne en kraftig overrepræsentation af forløb, der varer mere end 52 uger. Der er således 31 pct. af kvindernes forløb, der varer mere end 52 uger, hvorimod andelen kun er 21 pct. hos mændene. Kvindelige kontanthjælpsmodtagere er således i langt større grad end mandlige kontanthjælpsmodtagere udsat for langtidsledighed.

TABEL 2.7

Antal modtagere af arbejdsløshedsdagpenge og kontanthjælp, gennemsnitlige antal forløb per person og gennemsnitlig varighed af forløb, målt i bruttoledighed (dvs. inkl. aktivering), 2007.

		Antal berørte personer	Antal fuldtids- personer	Fuldtids- personer i pct. af arbejds- styrken	Gns. varig- hed, uger	Gns. antal forløb per person
<i>A-dagpenge</i>						
Hele landet	Kvinder	143.533	46.334	1,6	16,8	2,0
	Mænd	102.311	31.968	1,1	16,2	1,8
Hovedstaden- Sjælland	Kvinder	59.658	19.710	1,5	17,2	1,9
	Mænd	45.493	15.353	1,2	17,5	1,8
Midtjylland	Kvinder	33.440	9.944	1,6	15,5	2,0
	Mænd	21.586	6.187	1,0	14,9	1,8
Nordjylland	Kvinder	20.490	6.985	2,4	17,7	2,3
	Mænd	14.292	4.156	1,4	15,1	1,9
Syddanmark	Kvinder	31.551	9.659	1,6	15,9	2,0
	Mænd	21.670	6.212	1,0	14,9	1,8
<i>Kontanthjælp</i>						
Hele landet	Kvinder	75.898	51.641	1,8	35,5	1,3
	Mænd	69.620	41.336	1,5	31,0	1,4
Hovedstaden- Sjælland	Kvinder	37.092	25.357	2,0	35,7	1,3
	Mænd	36.380	22.119	1,7	31,7	1,4
Midtjylland	Kvinder	15.335	9.967	1,6	33,9	1,3
	Mænd	12.798	6.961	1,1	28,4	1,4
Nordjylland	Kvinder	7.540	4.879	1,7	33,8	1,3
	Mænd	6.500	3.630	1,2	29,2	1,4
Syddanmark	Kvinder	17.229	11.439	1,9	34,7	1,3
	Mænd	15.030	8.626	1,4	30,0	1,4

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

TABEL 2.8

Varigheden af afsluttede arbejdsløshedsdagpenge- og kontanthjælpsforløb fordelt på uger, målt i bruttoledighed (dvs. inkl. aktivering), 2007. Procent.

	A-dagpenge		Kontanthjælp	
	Kvinder	Mænd	Kvinder	Mænd
Under 2 uger	13,9	14,2	5,4	7,6
2-4 uger	23,0	25,2	16,7	20,9
5-13 uger	29,6	29,4	19,7	23,7
14-26 uger	15,7	15,1	13,6	14,5
27-39 uger	6,8	6,3	7,7	7,6
40-52 uger	3,7	3,3	5,8	4,7
over 52 uger	7,3	6,4	31,2	21,1

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Tabel 2.9 viser, hvilken arbejdsmarkedsmæssig status dagpengemodtagerne har 1, 3 og 6 måneder efter, at de har afsluttet et ledighedsforløb. Det ses, at kvinderne i mindre omfang end mændene finder beskæftigelse, og at kvinderne i større omfang vender tilbage til at modtage arbejdsløshedsdagpenge. Andelen af kvinder i kategorien 'andet', der inkluderer barselsdagpenge og børnepasningsorlov, er også væsentligt større end andelen af mænd i denne kategori.

Tabel 2.10 viser, hvilken arbejdsmarkedsmæssig status kontanthjælpsmodtagere har i tiden, efter at de har afsluttet et kontanthjælpsforløb. Lidt færre kvinder end mænd finder beskæftigelse, mens flere kvinder vender tilbage til kontanthjælpsydelsen, eller begynder på et revalideringsforløb.

TABEL 2.9

Status 1, 3 og 6 måneder efter afsluttede arbejdsløshedsdagpengeforløb (inkl. aktivering), 2007. Procent.

	1 mdr. efter	3 mdr. efter	6 mdr. efter
<i>Kvinder</i>			
Beskæftigelse	41,8	51,6	55,4
A-dagpenge	45,7	33,9	26,5
Kontanthjælp/starthjælp mv.	0,2	0,3	0,3
Revalidering/forrevalidering	0,0	0,1	0,1
Sygedagpenge	6,9	6,4	7,2
Fleksjob	0,0	0,0	0,0
Ledighedsydelse	0,0	0,0	0,0
Førtidspension mv.	2,2	3,4	4,6
Andet	3,2	4,4	5,8
I alt	100,0	100,0	100,0
<i>Mænd</i>			
Beskæftigelse	52,5	59,1	61,7
A-dagpenge	36,9	29,1	24,1
Kontanthjælp/starthjælp mv.	0,5	0,6	0,7
Revalidering/forrevalidering	0,0	0,0	0,1
Sygedagpenge	6,7	6,3	6,9
Fleksjob	0,0	0,0	0,0
Ledighedsydelse	0,0	0,0	0,0
Førtidspension mv.	2,4	3,5	4,6
Andet	1,0	1,4	1,9
I alt	100,0	100,0	100,0

Anm.: 'Beskæftigelse' omfatter ud over beskæftigelse også SU-godkendte uddannelser, VEUF, VUS og SVU samt selvforsørgelse. 'Kontanthjælp/starthjælp mv.' omfatter også personer på introduktionsydelse. 'Førtidspension mv.' omfatter førtidspension, overgangsydelse og efterløn. 'Andet' omfatter død, udvandring, orlov, servicejob, skoleydelse, ydelser efter lov om social service (fx tilskud til pasning af syge), barselsdagpenge og folkepension.

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

TABEL 2.10

Status 1, 3 og 6 måneder efter afsluttede kontanthjælpsforløb
(inkl. aktivering), 2007. Procent.

	1 mdr. efter	3 mdr. efter	6 mdr. efter
<i>Kvinder</i>			
Beskæftigelse	43,2	43,9	44,5
A-dagpenge	2,0	1,6	1,4
Kontanthjælp/starthjælp mv.	41,9	41,2	39,1
Revalidering/forrevalidering	3,6	3,5	3,2
Sygedagpenge	1,8	1,9	2,9
Fleksjob	1,0	1,0	1,1
Ledighedsydelse	0,2	0,2	0,2
Førtidspension mv.	4,6	4,7	5,1
Andet	1,8	2,0	2,6
I alt	100,0	100,0	100,0
<i>Mænd</i>			
Beskæftigelse	48,2	48,0	47,9
A-dagpenge	2,1	1,8	1,6
Kontanthjælp/starthjælp mv.	38,4	38,3	37,4
Revalidering/forrevalidering	2,3	2,2	1,9
Sygedagpenge	1,7	2,0	2,8
Fleksjob	1,1	1,1	1,1
Ledighedsydelse	0,1	0,2	0,2
Førtidspension mv.	4,7	4,8	5,0
Andet	1,4	1,7	2,1
I alt	100,0	100,0	100,0

Anm.: 'Beskæftigelse' omfatter ud over beskæftigelse også SU-godkendte uddannelser, VEUF, VUS og SVU samt selvforsørgelse. 'Kontanthjælp/starthjælp mv.' omfatter også personer på introduktionsydelse. 'Førtidspension mv.' omfatter førtidspension, overgangsydelse og efterløn. 'Andet' omfatter død, udvandring, orlov, servicejob, skoleydelse, ydelser efter lov om social service (fx tilskud til pasning af syge), barselsdagpenge og folkepension.

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

KONKLUSION

Kvinder deltager i væsentligt mindre grad end mænd på arbejdsmarkedet. De kvinder, der er på arbejdsmarkedet, har et større ledighedsomfang end mændene. Kvinderne har det især svært på de mandsdominerede dele af arbejdsmarkedet. På de kvindedominerede områder, som fx i sundheds- og plejesektoren, har kvinderne derimod ofte en lavere ledighed end mændene. Kvinderne er i overtal både blandt modtagerne af arbejdsløshedsdagpenge og kontanthjælp.

At der er flere kvindelige end mandlige dagpengemodtagere skyldes især, at kvinderne oftere berøres af ledighed. Varigheden af dag-

pengeperioderne er stort set den samme for de to køn. For kontanthjælpsmodtagerne gælder det derimod, at kvinderne er væsentligt længere på kontanthjælp end mændene. Der er langt flere kvinder end mænd, som er udsat for meget langvarige kontanthjælpsperioder.

BESKÆFTIGELSESIKKELSSEN FOR DE TO KØN

Jobcentrene tilbyder de ledige en række aktiviteter for at hjælpe dem med at få et arbejde. De ledige indkaldes fx til forskellige typer af samtaler, og de tilbydes forskellige aktiveringsforløb. Mange af aktiviteterne har ret og pligt-karakter. Det vil sige, at de ledige har ret til at modtage tilbud om at deltage i bestemte aktiviteter efter en nærmere afgrænset ledighedsperiode, og at de har pligt til at deltage i aktiviteterne – hvis de fortsat ønsker at modtage arbejdsløshedsdagpenge eller kontanthjælp.

I dette kapitel ser vi på, hvorvidt der er forskel på, hvilken beskæftigelsesindsats kvinder og mænd får. Vi belyser bl.a., i hvilket omfang CV-samtaler og jobsamtaler gennemføres rettidigt, hvor mange jobsamtaler og henvisningssamtaler, der gennemføres, i hvilket omfang aktiveringsforløb påbegyndes rettidigt, og hvilke aktiveringstyper de ledige deltager i.

SAMTALER – RETTIDIGHED OG OMFANG

Ifølge Det Økonomiske Råd (2007) og Rosholm (2008) kan indkaldelse af de ledige til samtaler være med til, at de hurtigere kommer i arbejde. Hvis det er tilfældet, vil en evt. kønsmæssig forskel i samtalehyppigheden og rettidigheden af samtalerne have betydning for, hvor hurtigt ledige kvinder og mænd kommer i arbejde. Vi ser i det følgende på, hvordan

CV-samtaler, jobsamtaler og henvisningssamtaler gennemføres for de to køn.

Ledige, der modtager dagpenge eller kontanthjælp udelukkende pga. ledighed, skal indlægge et CV i Jobnet. Senest 1 måned efter, at man er registreret som ledig, skal der gennemføres en CV-samtale. For dagpengemodtagere afholdes samtalen hos a-kassen, og for modtagere af kontanthjælp afholdes samtalen hos jobcentret. Ved CV-samtalen godkendes den lediges CV, og det aftales, hvordan jobsøgningen kan understøttes.

For knap 90 pct. af de ledige dagpengemodtagere gennemføres CV-samtalen til tiden. Lidt flere kvinder end mænd får en CV-samtale til tiden. For 88,2 pct. af kvinderne og 87,4 pct. af mændene afholdes CV-samtalen rettidigt, jf. tabel 3.1. For modtagere af kontanthjælp har det ikke været muligt at indhente oplysninger om rettidigheden af CV-samtalerne.

TABEL 3.1

Rettidighed for CV-samtaler og jobsamtaler, 2007. Procent.

	CV-samtaler		Jobsamtaler	
	Kvinder	Mænd	Kvinder	Mænd
<i>A-dagpenge</i>				
Hele landet	88,2	87,4	79,3	77,6
Hovedstaden-Sjælland	87,2	85,8	77,1	75,1
Midtjylland	88,5	89,4	81,1	79,6
Nordjylland	88,5	87,0	78,0	76,5
Syddanmark	90,1	89,3	82,5	82,2
<i>Kontanthjælp</i>				
Hele landet			62,5	61,8
Hovedstaden-Sjælland			55,3	55,1
Midtjylland			69,0	68,1
Nordjylland			67,6	69,0
Syddanmark			71,1	71,4

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Alle modtagere af dagpenge og kontanthjælp skal deltage i individuelle jobsamtaler senest hver gang, de i sammenlagt 3 måneder har modtaget offentlige forsørgelsesydelser eller har deltaget i aktivering. Fokus i jobsamtalerne er konkrete job og jobsøgning. Under jobsamtalerne tilrette-

lægges kontaktføreløbet, indholdet i beskæftigelsesindsatsen fastlægges, og der følges op på indgåede aftaler.

Rettidigheden er lidt højere for kvinder end for mænd. Blandt dagpengemodtagere får 79,3 pct. af kvinderne deres jobsamtale til tiden, hvorimod andelen er 77,6 pct. for mændene, jf. tabel 3.1. Blandt kontanthjælpsmodtagere får 62,5 pct. af kvinderne og 61,8 pct. af mændene deres jobsamtaler til tiden. En mulig forklaring på den lavere rettidighed for mænd kan være, at mænd i større omfang end kvinder udebliver fra de samtaler, som de er indkaldt til. Svarer (2007) viser med udgangspunkt i data fra 2003-2005, at mænd i højere grad end kvinder bliver pålagt rådighedssanktioner, fordi de er udeblevet fra aftalte samtaler.

Hyppigheden af jobsamtaler i kontaktføreløbet er ikke væsentligt forskellig for kvinder og mænd. For dagpengemodtagere udgør kvindernes andel af de afholdte jobsamtaler godt 60 pct., jf. tabel 3.2.¹ Det svarer ca. til kvindernes andel af den samlede ledighed. Kvindernes andel af de afholdte jobsamtaler er også højest i Beskæftigelsesregion Nordjylland, som har den største merledighed for kvinder, og lavest i Beskæftigelsesregion Hovedstaden-Sjælland, som har den laveste merledighed for kvinder.

Jobcentrene hjælper virksomhederne med at skaffe arbejdskraft. Det er interessant at se på, om der er forskel på, i hvilket omfang kvinder og mænd henvises til de ledige job, når virksomhederne placerer jobordrer hos jobcentrene. Det kan belyses ved at se på antallet af henvisningssamtaler. En henvisningssamtale er en samtale mellem en ledig, der er blevet udvalgt af jobcentret i forbindelse med en jobordre, og den arbejdsgiver, der har placeret jobordren hos jobcentret.

Kvindernes andel af de afholdte henvisningssamtaler er godt 60 pct. (se tabel 3.2), hvilket igen omtrent svarer til kvindernes andel af den samlede ledighed. Det ser således overordnet set ikke ud til, at der er en væsentlig kønsmæssig forskel i jobcentrenes henvisning af arbejdskraft i forbindelse med virksomhedernes jobordrer.

1. Det har ikke været muligt at skaffe tilsvarende oplysninger for kontanthjælpsmodtagere.

TABEL 3.2

Omfanget af jobsamtaler og henvisningssamtaler for forsikrede ledige, 2007.

	Jobsamtaler			Henvisningssamtaler		
	Antal samtaler i alt	Kvinder, pct.	Mænd, pct.	Antal samtaler i alt	Kvinder, pct.	Mænd, pct.
Hele landet	371.572	62,2	37,8	21.076	63,0	37,0
Hovedstaden-						
Sjælland	155.170	58,7	41,3	5.556	55,2	44,8
Midtjylland	82.213	65,2	34,8	6.631	68,4	31,6
Nordjylland	52.008	66,3	33,7	3.079	60,7	39,3
Syddanmark	82.181	63,5	36,5	5.810	65,5	34,5

Kilde: Data fra Arbejdsmarkedsstyrelsen.

AKTIVERING

Det primære formål med aktiveringstilbud er at opkvalificere de lediges kompetencer, så de passer bedre til efterspørgslen på arbejdsmarkedet. De fleste evalueringer af aktiveringsindsatsen viser dog, at der er en meget begrænset eller slet ingen beskæftigelseseffekt af de fleste aktiverings typer. Kun aktivering med løntilskud i private virksomheder ser ud til at have en positiv beskæftigelseseffekt, jf. fx Det Økonomiske Råd (2007).

Der kan dog være en motivationseffekt af aktivering. Flere undersøgelser viser, at de lediges afgang til beskæftigelse stiger, når de står over for at skulle deltage i aktivering (se fx Geerdsen, 2006; Det Økonomiske Råd, 2007; Rosholm & Svarer, 2008; Graversen & van Ours, 2008). Hvis der er en motivationseffekt af aktivering, kan det være optimalt at tilbyde de ledige aktivering relativt tidligt i ledighedsforløbet. OECD (2005) anbefaler således, at aktiveringsindsatsen fremrykkes. En tidlig aktivering indebærer dog også en risiko for, at flere personer fastlåses i ledighed. De ledige er således generelt mindre tilbøjelige til at finde et arbejde, mens de deltager i aktivering.

Indretningen af aktiveringsindsatsen kan altså have betydning for, hvor hurtigt de ledige kommer i arbejde, og en evt. opkvalificeringseffekt af aktiveringen kan også have betydning for, hvilken slags arbejde den aktiverede får. I det følgende ser vi nærmere på, hvilken aktiveringsindsats jobcentrene giver kvinder og mænd, for at afdække, om der skulle være kønsmæssige forskelle i indsatsen.

RETTIDIGHED

Dagpengemodtagere har ret og pligt til at deltage i første aktiveringsforløb senest efter 9 måneders ledighed, hvis de er mellem 30 og 60 år, og efter 6 måneder, hvis de er under 30 år eller over 60 år. Kontanthjælpsmodtagere skal deltage i første aktiveringsforløb efter 13 ugers ledighed, hvis de er under 30 år, og efter 9 måneder, hvis de er 30 år eller derover.² For alle ledige gælder det, at de efter første aktiveringsforløb har ret og pligt til et nyt efterfølgende aktiveringstilbud, hver gang de har været på offentlig forsørgelse i 6 måneder.

Tabel 3.3 viser, hvor stor en andel af dagpenge- og kontanthjælpsmodtagerne, der påbegynder deres aktiveringsforløb rettidigt. De kvindelige dagpengemodtagere påbegynder oftere et aktiveringsforløb til tiden end mændene. Godt 80 pct. af kvinderne påbegynder første aktiveringsforløb rettidigt, mens det kun gælder ca. 75 pct. af mændene. For de efterfølgende aktiveringsforløb er andelen, der påbegynder aktiveringen rettidigt, 82 pct. for kvinderne og 80 pct. for mændene.

For kontanthjælpsmodtagerne er det i modsætning til dagpengemodtagerne mændene, der i størst omfang påbegynder deres aktiveringsforløb til tiden. Andelen, der påbegynder deres aktivering rettidigt, er godt 2 procentpoint højere for mændene end for kvinderne – og det gælder både for det første og de efterfølgende aktiveringsforløb.

At rettidigheden er størst for kvinder blandt dagpengemodtagerne kan i et vist omfang skyldes, at kvinderne i større omfang møder op til aftalte jobsamtaler på jobcentret eller hos anden aktør (hvor tidspunkt og indhold af evt. aktivering aftales), og at de i mindre omfang bryder de aftaler om aktivering, der indgår i jobplanen, se Svarer (2007). En mulig årsag til, at rettidigheden mht. aktivering er lavest for kvinder blandt kontanthjælpsmodtagerne, kan være det forhold, at kvinderne gennemsnitligt set er mindre arbejdsmarkedsparete (flere er fx udsat for langvarig ledighed), og at det relevante tilbud for flere kvinder derfor består i revalidering eller et fleksjob – og ikke aktivering. For revalidering og fleksjob er der ikke på samme måde som for aktivering faste regler for, hvornår forløbene skal påbegyndes.

2. En del af de unge kontanthjælpsmodtagere mellem 25 og 30 år skal deltage i første aktiveringsforløb efter 5 uger.

TABEL 3.3

Rettidighed for første og efterfølgende aktiveringstilbud, 2007.
Procent.

	Første aktiveringstilbud		Efterfølgende aktiveringstilbud	
	Kvinder	Mænd	Kvinder	Mænd
<i>A-dagpenge</i>				
Hele landet	80,4	75,3	82,2	80,0
Hovedstaden-Sjælland	77,0	72,5	80,2	78,1
Midtjylland	84,4	81,6	85,0	83,9
Nordjylland	78,4	71,3	80,8	76,3
Syddanmark	85,2	78,9	84,5	83,1
<i>Kontanthjælp</i>				
Hele landet	55,0	57,5	61,0	63,5
Hovedstaden-Sjælland	51,5	53,8	60,6	61,5
Midtjylland	59,4	62,0	62,4	66,8
Nordjylland	59,3	59,3	63,6	67,4
Syddanmark	56,9	61,0	59,8	64,8

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

VISITERING TIL FORSKELLIGE AKTIVERINGSTYPER

Brugen af de forskellige aktiveringstyper er ret ens for kvinder og mænd. Blandt dagpengemodtagerne deltager kvinder dog i lidt mindre grad end mænd i vejlednings- og afklaringsforløb samt aktivering med privat løntilskud (dvs. ansættelse med løntilskud hos private arbejdsgivere), jf. tabel 3.4. Omvendt deltager kvinder i lidt større grad end mænd i aktivering med offentligt løntilskud og virksomhedspraktik. Blandt kontanthjælpsmodtagerne er der relativt set også færrest kvinder, der deltager i vejlednings- og afklaringsforløb samt aktivering med privat løntilskud. Lidt flere kvinder end mænd deltager i opkvalificering eller virksomhedspraktik. Aktivering med offentligt løntilskud bruges meget sjældent. Kun 0,2 pct. af de aktiverede kontanthjælpsmodtagere deltager i aktivering med offentligt løntilskud.

TABEL 3.4

Aktiveringsforløb påbegyndt i 2007 fordelt på typer af tilbud. Procent.

	A-dagpenge		Kontanthjælp	
	Kvinder	Mænd	Kvinder	Mænd
<i>Hele landet</i>				
Vejledning og afklaring	25,6	27,7	34,2	37,0
Opkvalificering	47,6	48,0	48,2	45,8
Privat løntilskud	3,6	6,3	1,7	3,5
Offentligt løntilskud	12,5	8,4	0,2	0,2
Virksomhedspraktik	9,6	8,2	15,5	13,2
Øvrige foranstaltninger	1,1	1,4	0,2	0,3
<i>Hovedstaden-Sjælland</i>				
Vejledning og afklaring	32,3	35,4	38,2	40,7
Opkvalificering	46,8	44,9	46,3	44,3
Privat løntilskud	3,3	5,1	1,6	3,4
Offentligt løntilskud	9,5	7,1	0,2	0,2
Virksomhedspraktik	7,2	6,4	13,4	11,2
Øvrige foranstaltninger	0,9	1,1	0,3	0,3
<i>Midtjylland</i>				
Vejledning og afklaring	25,7	25,9	32,3	36,1
Opkvalificering	47,1	50,0	48,0	44,4
Privat løntilskud	4,1	7,4	2,1	4,3
Offentligt løntilskud	12,0	6,5	0,2	0,1
Virksomhedspraktik	9,9	8,8	17,3	15,0
Øvrige foranstaltninger	1,2	1,3	0,1	0,2
<i>Nordjylland</i>				
Vejledning og afklaring	20,8	21,4	41,5	41,7
Opkvalificering	49,1	49,6	36,6	37,9
Privat løntilskud	3,8	7,1	1,7	3,6
Offentligt løntilskud	14,2	11,2	0,1	0,3
Virksomhedspraktik	10,7	8,7	19,8	16,2
Øvrige foranstaltninger	1,4	2,0	0,3	0,3
<i>Syddanmark</i>				
Vejledning og afklaring	14,9	14,6	27,2	30,8
Opkvalificering	48,7	52,4	54,2	50,3
Privat løntilskud	3,6	7,4	1,5	3,3
Offentligt løntilskud	18,1	12,2	0,2	0,1
Virksomhedspraktik	13,4	11,5	16,7	15,3
Øvrige foranstaltninger	1,2	1,8	0,1	0,2

Anm.: 'Øvrige foranstaltninger' inkluderer forsøg, frivillige ulønnede aktiviteter og voksenlærlinge fra ledighed.

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Det er ikke ligegyldigt, hvilke aktiveringstyper de ledige deltager i. Der er væsentlig forskel på længden af de forskellige aktiveringsforløb, og effekten af aktivering med privat løntilskud er fx væsentligt større end effek-

ten af de øvrige aktiveringstyper, jf. gennemgangen af effektstudier i kapitel 4. Når kvinder i mindre grad end mænd deltager i aktivering med privat løntilskud, er det imidlertid ikke klart, i hvilket omfang det skyldes jobcentrenes indsats, kvindernes ønsker og forudsætninger eller virksomhedernes præferencer. Vi vil ikke gå i dybden med dette spørgsmål, men nøjes med at belyse, i hvilket omfang kvinder og mænd i forskellige aktiveringstyper adskiller sig fra hinanden i forhold til følgende karakteristika: alder, matchgruppekategorisering, herkomst, a-kassembledlemskab og graden af offentlig forsørgelse før aktiveringsforløbet.

Som det ofte fremføres, ser deltagerne i aktivering med privat løntilskud ud til at være de mest ressourcestærke blandt de aktiverede. Blandt dagpengemodtagerne gælder det for begge køn, at en relativ stor andel af deltagerne i aktivering med privat løntilskud er indplaceret i den bedste matchgruppe (matchkategori 1), jf. tabellerne 3.5 og 3.6. Blandt kontanthjælpsmodtagerne er de mest arbejdsmarkedsparate (matchkategorierne 1-3) også overrepræsenteret i den gruppe af aktiverede, der deltager i aktivering med privat løntilskud, jf. tabellerne 3.7 og 3.8.

I a-kasser, der har mange medlemmer med en uddannelse eller erhvervserfaring, som retter sig mod den offentlige sektor (som fx FOA – Fag og arbejdes a-kasse og a-kasser inden for FTF-området), er der relativt få, der deltager i aktivering med privat løntilskud. For eksempel deltager kun 3 pct. af de kvindelige dagpengemodtagere, som er medlemmer af FOA – Fag og arbejdes a-kasse, i aktivering med privat løntilskud, mens medlemmerne af FOA udgør over 12 pct. af alle aktiverede kvinder, jf. tabel 3.5.³

3. I rapportens bilag findes tabeller (tabellerne 3.A og 3.B), som sammenligner andelen af kvinder, der deltager i en given aktiveringstype, med andelen af mænd, der deltager i samme aktiveringstype. Sammenligningen foretages for grupper af kvinder og mænd, der er ens mht. en given egenskab – det kan fx være medlemskab af en bestemt a-kasse.

TABEL 3.5

Deskriptiv statistik for dagpengemodtagere, der påbegyndte et aktiveringsforløb i 2007, kvinder.

	Vejledning og afklaring	Opkvalificering	Privat løn-tilskud	Off. Løn-tilskud	Virksomhedspraktik	Alle
Alder, gennemsnit	42,9	43,0	40,5	44,9	43,9	43,2
Matchkategorier, pct.						
- 1: Umiddelbart match	56,1	50,6	59,0	48,3	52,4	52,4
- 2: Høj grad af match	37,2	43,4	37,2	44,3	40,4	41,1
- 3: Delvis match	5,6	5,3	3,1	7,1	6,5	5,7
- 4-5: Lav grad af match/intet match	0,4	0,3	0,1	0,2	0,3	0,3
- Ingen eller foreløbig matchkategori	0,8	0,3	0,5	0,2	0,4	0,5
Herkomst, pct.						
- Danskere	83,9	80,8	86,7	85,5	87,8	83,3
- Efterkommere	1,6	1,3	1,0	1,2	1,0	1,3
- Indvandrere, vestlige	3,2	4,4	3,9	3,6	3,4	3,9
- Indvandrere, ikke-vestlige	11,2	13,5	8,4	9,7	7,9	11,5
A-kasser, pct.						
- Akademiske a-kasser	8,7	9,6	15,5	10,2	10,6	9,8
- A-kasser inden for FTF-området	11,9	11,6	5,5	9,7	10,8	11,1
- A-kasser inden for byggefagene	0,9	0,7	0,7	0,8	0,9	0,8
- Faglig fælles a-kasse (3F)	19,3	19,1	14,4	20,6	19,5	19,2
- HK Danmarks a-kasse	21,0	17,8	24,5	23,7	18,8	19,9
- A-kasser for selvstændige	5,2	5,4	6,1	4,1	6,2	5,3
- Uafhængige a-kasser	14,0	13,7	20,4	11,9	14,9	14,0
- FOA – Fag og arbejdes a-kasse	11,1	14,2	3,0	14,5	10,7	12,5
- Metalarbejdernes a-kasse	0,4	0,5	0,8	0,3	0,4	0,4
- Nærings- og nydelsesmiddelearbejdernes a-kasse	1,8	1,2	1,2	1,4	1,6	1,5
- Øvrige a-kasser	5,7	6,2	8,0	3,0	5,7	5,7
Graden af off. forsørgelse						
1 år før aktivering, pct.	76,5	80,2	80,6	86,0	82,0	80,1
2 år før aktivering, pct.	59,4	63,1	57,8	67,1	62,6	62,3
3 år før aktivering, pct.	50,5	52,4	45,0	53,7	50,8	51,5
Antal personer	10.569	15.897	1.531	4.764	4.150	36.911

Anm.: Der er taget udgangspunkt i det første påbegyndte aktiveringsforløb i 2007.

Kilde: Egne beregninger foretaget med udgangspunkt i Arbejdsmarkedsstyrelsens DREAM-database.

TABEL 3.6

Deskriptiv statistik for dagpengemodtagere, der påbegyndte et aktiveringsforløb i 2007, mænd.

	Vejledning og afklaring	Opkvalificering	Privat løn-tilskud	Off. løn-tilskud	Virksomhedspraktik	Alle
Alder, gennemsnit	44,6	44,1	42,8	47,6	45,8	44,6
Matchkategorier, pct.						
- 1: Umiddelbart match	49,6	46,7	52,5	41,3	47,5	47,6
- 2: Høj grad af match	42,5	46,5	41,6	48,5	44,8	44,9
- 3: Delvis match	6,5	5,6	5,0	9,6	6,7	6,3
- 4-5: Lav grad af match/intet match	0,6	0,5	0,3	0,4	0,4	0,5
- Ingen eller foreløbig matchkategori	0,9	0,7	0,5	0,2	0,6	0,7
Herkomst, pct.						
- Danskere	77,8	75,4	82,1	85,0	83,7	78,3
- Efterkommere	1,7	1,6	1,1	0,8	1,4	1,5
- Indvandrere, vestlige	4,0	4,7	3,9	3,4	4,2	4,3
- Indvandrere, ikke-vestlige	16,4	18,3	13,0	10,9	10,8	16,0
A-kasser, pct.						
- Akademiske a-kasser	11,8	12,7	14,0	12,2	15,3	12,7
- A-kasser inden for FTF-området	7,7	8,7	4,7	6,5	8,0	7,8
- A-kasser inden for byggefagene	3,9	2,9	3,1	3,6	4,1	3,4
- Faglig fælles a-kasse (3F)	29,2	26,8	23,9	32,0	24,4	27,6
- HK Danmarks a-kasse	8,1	8,1	9,4	10,4	8,0	8,4
- A-kasser for selvstændige	7,9	7,9	9,1	4,9	8,6	7,8
- Uafhængige a-kasser	12,1	13,3	15,7	9,0	12,5	12,7
- FOA – Fag og arbejdes a-kasse	2,8	3,0	0,9	5,9	2,6	3,0
- Metalarbejdernes a-kasse	5,3	5,7	6,3	6,1	5,4	5,6
- Nærings- og nydelsesmiddelearbejdernes a-kasse	2,0	2,0	1,8	2,5	1,8	2,0
- Øvrige a-kasser	9,0	9,0	11,0	6,8	9,2	9,0
Graden af off. forsørgelse						
1 år før aktivering, pct.	71,8	75,3	76,2	85,7	78,5	75,5
Graden af off. forsørgelse						
2 år før aktivering, pct.	51,0	53,5	50,0	64,4	54,6	53,5
Graden af off. forsørgelse						
3 år før aktivering, pct.	3,2	44,1	38,7	53,1	43,5	44,2
Antal personer	7.534	10.631	1.759	2.096	2.363	24.383

Anm.: Der er taget udgangspunkt i det første påbegyndte aktiveringsforløb i 2007.

Kilde: Egne beregninger foretaget med udgangspunkt i Arbejdsmarkedsstyrelsens DREAM-database.

TABEL 3.7

Deskriptiv statistik for kontanthjælpsmodtagere, der påbegyndte et aktiveringsforløb i 2007, kvinder.

	Vejledning og afklaring	Opkvalificering	Privat løn-tilskud	Off. løn-tilskud	Virksomhedspraktik	Alle
Alder, gennemsnit	34,0	34,4	36,0	37,7	34,1	34,2
Matchkategorier, pct.						
- 1: Umiddelbart match	11,0	8,3	7,7	20,8	6,4	9,0
- 2: Høj grad af match	15,7	13,9	24,7	21,7	15,7	15,1
- 3: Delvis match	17,2	16,6	27,6	18,3	20,2	17,7
- 4: Lav grad af match	38,9	45,2	32,9	31,7	47,6	42,9
- 5: Intet match	9,3	10,2	0,7	1,7	4,7	8,8
- Ingen eller foreløbig matchkategori	7,9	5,9	6,3	5,8	5,3	6,6
Herkomst, pct.						
- Danskere	70,7	64,1	60,5	66,7	73,1	67,9
- Efterkommere	1,8	1,6	0,7	1,7	1,2	1,6
- Indvandrere, vestlige	3,0	3,0	3,1	1,7	2,7	3,0
- Indvandrere, ikke-vestlige	24,6	31,2	35,7	30,0	23,0	27,5
Graden af off. forsørgelse 1 år før aktivering, pct.	72,3	77,1	89,0	88,5	84,0	76,7
Graden af off. forsørgelse 2 år før aktivering, pct.	69,1	72,9	82,2	82,2	76,6	72,3
Graden af off. forsørgelse 3 år før aktivering, pct.	65,7	68,9	77,4	82,1	71,2	68,3
Antal personer	19.899	22.696	1.190	120	8.124	52.029

Anm.: Der er taget udgangspunkt i det første påbegyndte aktiveringsforløb i 2007.

Kilde: Egne beregninger foretaget med udgangspunkt i Arbejdsmarkedsstyrelsens DREAM-database.

En forklaring på, at færre kvinder deltager i aktivering med privat løn-tilskud, kan være, at relativt mange kvinder har uddannelser og erhvervserfaring, der retter sig mod den offentlige sektor. Det er muligt, at disse kvinder forsat ønsker at arbejde i den offentlige sektor, eller at arbejdsgiverne i den private sektor foretrækker personer med erhvervsrelevant uddannelse og erhvervserfaring, når der ansættes arbejdskraft med løn-tilskud.

Det gælder imidlertid for alle de betragtede a-kassegrupper blandt dagpengemodtagerne, at andelen af kvinder, der deltager i aktivering med privat løn-tilskud, er lavere end andelen af mændene, jf. bilagstabel 3.A. Det tyder på, at andre forhold end kvindernes orientering mod den offentlige sektor kan have betydning for den lave kvindeandel blandt aktiverede med privat løn-tilskud.

TABEL 3.8

Deskriptiv statistik for kontanthjælpsmodtagere, der påbegyndte et aktiveringsforløb i 2007, mænd.

	Vejledning og afklaring	Opkvalificering	Privat løntilskud	Off. Løntilskud	Virksomhedspraktik	Alle
Alder, gennemsnit	35,2	35,6	36,1	40,0	35,6	35,5
Matchkategorier, pct.						
- 1: Umiddelbart match	13,2	11,8	8,1	9,8	7,2	11,6
- 2: Høj grad af match	16,7	15,9	20,2	22,0	16,2	16,5
- 3: Delvis match	15,9	15,5	24,8	29,3	19,2	16,6
- 4: Lav grad af match	35,4	39,7	36,6	30,5	44,8	38,5
- 5: Intet match	9,9	10,0	2,0	2,4	6,1	9,1
- Ingen eller foreløbig matchkategori	9,0	7,0	8,3	6,1	6,5	7,8
Herkomst, pct.						
- Danskere	75,7	73,3	74,9	75,6	79,6	75,2
- Efterkommere	2,6	2,6	1,8	0,0	1,8	2,5
- Indvandrere, vestlige	2,8	3,2	2,9	3,7	2,3	2,9
- Indvandrere, ikke-vestlige	18,8	20,9	20,3	20,7	16,3	19,4
Graden af off. forsørgelse 1 år før aktivering, pct.	60,9	66,7	79,8	86,3	76,1	66,3
Graden af off. forsørgelse 2 år før aktivering, pct.	59,3	63,1	68,8	78,8	67,7	62,5
Graden af off. forsørgelse 3 år før aktivering, pct.	57,6	60,3	64,1	71,7	63,5	59,9
Antal personer	19.140	20.631	2.215	82	6.582	48.650

Anm.: Der er taget udgangspunkt i det første påbegyndte aktiveringsforløb i 2007.

Kilde: Egne beregninger foretaget med udgangspunkt i Arbejdsmarkedsstyrelsens DREAM-database.

AKTIVERINGSFORLØBENES VARIGHED

Aktiveringsforløbene har en længere varighed for kvinderne end for mændene. Det gælder for både dagpenge- og kontanthjælpsmodtagerne, at kvindernes aktiveringsforløb er mere end 2 uger længere end mændenes, jf. tabel 3.9. Årsagen er primært, at kvindernes opkvalificeringsforløb samt vejlednings- og afklaringsforløb er mere langvarige end mændenes, jf. tabel 3.10. Vi har desværre ikke detaljerede oplysninger om indholdet af aktiveringsforløbene, så det er ikke muligt at give en fyldestgørende forklaring på, hvorfor kvindernes forløb er længere end mændenes. En forklaring kunne være, at nogle af de langvarige opkvalificeringsforløb retter sig mod ansættelse i den offentlige sektor. Der er fx mange kvinder, der opkvalificeres til ansættelse som social- og sundhedshjælper eller social- og sundhedsassistent.

TABEL 3.9

Gennemsnitlig varighed af afsluttede aktiveringsforløb målt i uger, fordelt på beskæftigelsesregioner, 2007.

	A-dagpenge		Kontanthjælp	
	Kvinder	Mænd	Kvinder	Mænd
Hele landet	14,3	11,7	13,3	11,1
Hovedstaden-Sjælland	13,1	10,9	13,2	11,2
Midtjylland	13,6	11,1	15,6	12,8
Nordjylland	15,7	13,6	13,8	11,1
Syddanmark	16,6	13,2	11,6	9,7

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

TABEL 3.10

Gennemsnitlig varighed af afsluttede aktiveringsforløb målt i uger, fordelt på aktiveringstyper, 2007.

	A-dagpenge		Kontanthjælp	
	Kvinder	Mænd	Kvinder	Mænd
Alle redskaber	14,3	11,7	13,3	11,1
Vejledning og afklaring	3,6	3,4	13	10,1
Opkvalificering	15,9	9,3	13,5	10,8
Privat løntilskud	22,8	22,6	18,2	18,6
Offentligt løntilskud	25,4	27,4	17,7	21,7
Virksomhedspraktik	3,3	3,4	12,5	11,3
Øvrige foranstaltninger	91,7	117,4	67,6	95,6

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Tabel 3.11 viser aktiveringsgraden for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere. Aktiveringsgraden angiver andelen af tiden som arbejdsløs (inkl. aktivering), der er tilbragt i aktivering. Blandt dagpengemodtagerne er aktiveringsgraden væsentligt højere for kvinder end for mænd. Mens kvinder er aktiveret ca. 25 pct. af tiden, mens de er arbejdsløse, er andelen kun ca. 18 pct. for mændene. For kontanthjælpsmodtagerne er aktiveringsgraden derimod stort set den samme for kvinder og mænd. Det skyldes, at både længden af aktiveringsperioder og passive ledighedsperioder er længere for kvinderne end for mændene. For dagpengemodtagerne er længden af de passive ledighedsperioder faktisk lidt kortere for kvinderne end for mændene.

TABEL 3.11

Aktiveringsgraden for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere, 2007.
Procent.

	A-dagpenge		Kontanthjælp	
	Kvinder	Mænd	Kvinder	Mænd
Hele landet	24,5	17,5	24,6	25,0
Hovedstaden-				
Sjælland	21,4	16,2	22,7	22,9
Midtjylland	25,8	18,2	26,3	27,6
Nordjylland	26,3	17,6	29,2	29,4
Syddanmark	28,1	19,8	25,5	26,3

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

KONKLUSION

Overordnet set er der ikke store forskelle mellem beskæftigelsesindsatsen for kvinder og mænd. Lidt flere kvinder end mænd får deres CV-samtaler og jobsamtaler rettidigt. Hyppigheden af jobsamtaler i kontaktforløbet er relativt ens for de to køn. Der er heller ikke væsentlig forskel på, i hvilket omfang kvinder og mænd henvises til de ledige job, som virksomhederne har bedt jobcentrene om at formidle arbejdskraft til.

De kvindelige dagpengemodtagere påbegynder oftere deres aktiveringsforløb til tiden end de mandlige dagpengemodtagere. For kontanthjælpsmodtagerne er rettidigheden i forhold til aktivering derimod lidt større for mændene end for kvinderne. Færre kvinder end mænd deltager i vejlednings- og afklaringsforløb samt aktivering med privat løntilskud. Omvendt er der flere kvinder, der deltager i virksomhedspraktik, aktivering med offentligt løntilskud og opkvalificering/uddannelsesaktivering.

En mulig årsag til, at færre kvinder deltager i aktivering med privat løntilskud, er, at kvindernes uddannelse og erhvervs erfaring ofte er rettet mod den offentlige sektor. Det er dog formentlig ikke den eneste årsag. Der er således færre kvinder end mænd i aktivering med privat løntilskud for alle de a-kassegrupper, der betragtes i rapporten. Heraf er der a-kasser, som primært har medlemmer, der normalt ansættes i den private sektor. Endelig er kvindernes aktiveringsforløb længere end mændenes, hvilket primært skyldes, at kvinder, der deltager i opkvalifice-

ring og vejlednings- og afklaringsforløb, har længere forløb end mænd, der deltager i tilsvarende aktiveringsforløb.

ER DER SAMMENHÆNG MELLEM INDSATS OG EFFEKTERNE AF INDSATSEN?

VIRKER AKTIVERING FORSKELLIGT FOR DE TO KØN?

Aktuelt er der ikke den store forskel på, hvilke aktiveringsforløb mænd og kvinder deltager i. Kvinderne deltager dog i lidt mindre omfang i aktivering med privat løntilskud og i lidt større omfang i aktivering med offentligt løntilskud eller virksomhedspraktik, jf. kapitel 3.

Det er ikke nødvendigvis optimalt, at sammensætningen af aktiveringsindsatsen er helt ens for de to køn. Hvis nogle aktiveringstyper virker bedre for kvinder end for mænd, vil det være hensigtsmæssigt, at flere kvinder end mænd deltager i disse aktiveringstyper. Omvendt, hvis alle aktiveringstyper virker lige godt, er den kønsmæssige fordeling på forskellige aktiveringstyper ikke vigtig. For at belyse om de forskellige aktiveringstyper har forskellig effekt for mænd og kvinder, viser vi i tabel 4.1 simple effektmål for dagpengeberettigede ledige, der har deltaget i aktivering. Tabel 4.2 viser tilsvarende tal for kontanthjælpsmodtagere.

TABEL 4.1

Effekt af forskellige aktiveringstyper for dagpengeberettigede ledige, der har afsluttet et aktiveringsforløb i 2007.

	Antal forløb	Andel forløb	Selvforsør- gelsesgrad 1 år før aktivering (pct.)	Selvforsør- gelsesgrad 6 måneder efter aktive- ring (pct.)	Ændring
<i>Kvinder</i>					
Vejledning og afklaring	3.965	14,1	18,7	30,7	12,0
Opkvalificering	13.657	48,7	13,5	33,9	20,4
Privat løntilskud	1.845	6,6	15,6	60,6	45,0
Offentligt løntilskud	5.935	21,2	10,6	36,0	25,4
Virksomhedspraktik	2.620	9,3	16,0	24,8	8,8
Redskaber i alt	28.022	100,0	14,0	34,8	20,8
<i>Mænd</i>					
Vejledning og afklaring	2.761	16,5	22,9	31,6	8,7
Opkvalificering	7.731	46,3	17,2	33,5	16,3
Privat løntilskud	2.042	12,2	17,7	63,0	45,3
Offentligt løntilskud	2.651	15,9	9,8	34,4	24,6
Virksomhedspraktik	1.525	9,1	18,7	24,9	6,2
Redskaber i alt	16.710	100,0	17,2	36,1	18,9

Anm.: 'Selvforsørgelse' omfatter beskæftigelse, SU-godkendte uddannelsesforløb og voksenlærlingeforløb. Der indgår kun aktiveringsforløb af mindst 4 ugers varighed.

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Effektmålene, der vises i den sidste kolonne i hver af de to tabeller, fremkommer ved at sammenligne den gennemsnitlige selvforsørgelsesgrad i en 12-måneders periode før aktiveringsforløbene og en 6-måneders periode efter aktiveringsforløbene. Jo mere selvforsørgelsesgraden er forbedret fra perioden før aktiveringsforløbet til perioden efter aktiveringsforløbet, jo større er effekten af aktiveringen.⁴ Ses der på alle

4. En forudsætning for, at det anvendte effektmål giver et dækkende billede af den faktiske effekt af aktiveringsforløbene, er, at selvforsørgelsesgraden før aktiveringsforløbet er på niveau med den selvforsørgelsesgrad, de ledige ville have oplevet efterfølgende, hvis de ikke havde deltaget i aktivering: Hvis selvforsørgelsesgraden før aktiveringsforløbet er 20 pct., så skal den efterfølgende også være 20 pct. i den tænkte situation, hvor de ledige ikke deltager i aktivering. Er den faktiske selvforsørgelsesgrad efter aktiveringen 30 pct., er effekten således 10 procentpoint. Hvis selvforsørgelsesgraden uden aktivering også ville have været 30 pct., er der derimod ingen effekt af aktiveringen. Antagelsen om en uændret selvforsørgelsesgrad over tid i fravær af aktivering er imidlertid problematisk. Man skal typisk have været ledig i en længere periode for at blive aktiveret. Selvforsørgelsesgraden før aktivering vil derfor normalt være ret lav. Mange ledige finder selv et job efter noget tid – selv om de ikke bliver aktiveret – og der vil være en tendens til, at deres selvforsørgelsesgrad stiger til et mere normalt niveau. Kun en del af forbedringen i selvforsørgel-

aktiveringstyper under et, er effekten lidt større for kvinder end for mænd – det gælder både for dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere. For dagpengemodtagerne forbedres selvforsørgelsesgraden med 21 procentpoint for kvinder og 19 procentpoint for mænd. For kontanthjælpsmodtagerne er forbedringen 6 procentpoint for kvinder og 5 procentpoint for mænd.

TABEL 4.2

Effekt af forskellige aktiveringstyper for kontanthjælpsmodtagere, der har afsluttet et aktiveringsforløb i 2007.

	Antal forløb	Andel forløb	Selvforsør- gelsesgrad 1 år før aktivering (pct.)	Selvforsør- gelsesgrad 6 måneder efter aktive- ring (pct.)	Ændring
<i>Kvinder</i>					
Vejledning og afklaring	15.388	30,6	8,4	13,0	4,6
Opkvalificering	24.244	48,2	7,2	12,1	4,9
Privat løntilskud	1.122	2,2	6,9	47,8	40,9
Offentligt løntilskud	85	0,2	6,3	41,1	34,8
Virksomhedspraktik	9.372	18,6	9,1	14,2	5,1
Øvrige foranstalt.	109	0,2	19,5	63,9	44,4
Redskaber i alt	50.320	100,0	7,9	13,7	5,8
<i>Mænd</i>					
Vejledning og afklaring	11.243	30,9	13,1	16,0	2,9
Opkvalificering	16.578	45,6	12,6	16,2	3,6
Privat løntilskud	2.004	5,5	13,7	49,4	35,7
Offentligt løntilskud	85	0,2	9,2	39,0	29,8
Virksomhedspraktik	6.374	17,5	13,9	15,8	1,9
Øvrige foranstalt.	100	0,3	38,1	73,6	35,5
Redskaber i alt	36.384	100,0	13,1	18,1	5,0

Anm.: 'Selvforsørgelse' omfatter beskæftigelse, SU-godkendte uddannelsesforløb og voksenlærlingeforløb. Der indgår kun aktiveringsforløb af mindst 4 ugers varighed.

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Effekten af de enkelte aktiveringstyper er overvejende lidt større for kvinderne end for mændene. Aktivering med privat løntilskud er den aktiveringstype, der har den største effekt – både for mænd og kvinder. For de dagpengeberettigede ledige øger aktiveringsforløb med privat løntilskud selvforsørgelsesgraden med ca. 45 procentpoint. For kontant-

sesgraden efter aktiveringsforløbene kan derfor tilskrives aktiveringen. Den estimerede effekt af aktiveringsforløbene er altså for stor.

hjælpsmodtagere er effekten i størrelsesordenen 35-40 procentpoint. Den relativt lave andel i aktivering med privat løntilskud blandt kvinderne er med til at mindske effekten af den aktiveringsindsats, kvinderne modtager. Hvis andelen i privat løntilskud blandt kvinderne voksede til at være den samme som for mændene, ville den samlede beskæftigelses-effekt af aktiveringen for kvinderne være lidt større.

De simple effektmål, der er beregnet i tabel 4.1 og tabel 4.2, kan kritiseres for ikke i tilstrækkeligt omfang at tage højde for, at deltagerne i forskellige aktiveringstyper ofte har forskellige forudsætninger. Det er fx typisk de stærkeste ledige, der deltager i aktivering med privat løntilskud – ledige som ofte selv finder et ordinært job, hvis de ikke deltager i aktivering. Hvis der ikke tages højde for deltagerens forskellige forudsætninger, kan de simple effektmål være misvisende.⁵

Vi har derfor også lavet et mindre litteraturstudie vedrørende effekterne af forskellige aktiveringstyper for mænd og kvinder. Der fokuseres på forskningsmæssige studier, der bruger danske data. Kun studier, der laver separate analyser for de to køn, og studier, der er gennemført efter arbejdsmarkedsreformen i 1994, er medtaget. Bergemann & van den Berg (2006) har set på den internationale litteratur på området, og de konkluderer, at effekterne af aktivering i de europæiske lande typisk er større for kvinder end for mænd. Dette resultat gælder dog især for lande, hvor relativt få kvinder deltager i arbejdsstyrken. I lande med en høj erhvervsfrekvens for kvinder – som i Danmark – er der generelt mindre forskel i effekterne for mænd og kvinder.

Fælles for de fleste af de danske studier, der refereres til i det følgende, er, at de bruger relativt gamle data fra 1990'erne. Resultaterne er derfor ikke nødvendigvis dækkende for den nuværende situation med en meget lav ledighed og mangel på arbejdskraft.

5. Det eneste forhold, der tages højde for i effektmålene i tabel 4.1 og tabel 4.2, er forskelle i deltagerens selvforsørgelsesgrad for aktiveringsforløbene. Jo højere selvforsørgelsesgrad inden aktiveringen jo større skal selvforsørgelsesgraden være efter aktiveringen for at opnå en given effekt.

EFFEKTEN AF AKTIVERING FOR DAGPENGEBERETTIGEDE LEDIGE

Effekten af aktiveringsindsatsen for de dagpengeberettigede ledige er blevet belyst i en række undersøgelser over de sidste 10 år. Langagers (1997) evaluering af arbejdsmarkedsreformen i 1994 viser, at der generelt kun er mindre forskel på, hvordan forskellige aktiveringstyper virker for mænd og kvinder. Blandt aktiverede i passivperioden er effekten af privat jobtræning lidt større for mænd end for kvinder, mens effekten af uddannelsesaktivering er størst for kvinder. I aktivperioden er effekten af offentlig jobtræning større for mænd end for kvinder. Arbejdsministeriet (2000) når frem til, at effekten af aktivering er større for mænd end for kvinder. Analyserne tager dog ikke højde for eventuelle forskelle i redskabssammensætningen mellem de to køn. Graversen & Weise (2001) finder, at effekten af de forskellige aktiveringstyper er relativt ens for mænd og kvinder. Det Økonomiske Råd (2002) finder ingen væsentlige forskelle mellem effekten af aktivering for kvinder og effekten af aktivering for mænd. Den største forskel mellem effekterne for de to køn findes for privat jobtræning (privat løntilskud), hvor effekten er større for kvinder end for mænd. Jespersen et al. (2006) sammenligner effekten af uddannelsesaktivering (ordinær uddannelse med uddannelsesgodtgørelse og særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb) for mænd og kvinder. Resultaterne tyder imidlertid ikke på, at beskæftigelseseffekten af uddannelsesaktivering er forskellig for de to køn. Analyserne i Munch & Skipper (2008) viser derimod, at uddannelsesaktivering virker lidt bedre for kvinder end for mænd. For andre aktiveringstyper findes ingen kønsmæssig forskel i effekterne. Geerdsen & Geerdsen (2006) finder, at kvinder og mænd har stort set samme sandsynlighed for at komme i beskæftigelse efter et aktiveringsforløb.

Med udgangspunkt i et forsøg (*Hurtigt i gang I*), der blev gennemført i de tidligere AF-regioner Storstrøm og Sønderjylland i 2005-2006, finder Graversen et al. (2007) og Graversen & van Ours (2008), at effekten af en tidlig intensiv indsats bestående af et afklarings- og jobsøgningsforløb, hyppige kontaktsamtaler og aktivering er næsten ens for de to køn. Den målte effekt af indsatsen består i dette tilfælde ikke kun af en opkvalificeringseffekt, men også af en motivationseffekt. Motivationseffekten består i, at nogle ledige finder beskæftigelse hurtigere, end de ville have gjort uden udsigten til aktivering, fordi de gerne vil undgå at

deltage i de obligatoriske aktiviteter, der er en del af den tidlige indsats. En undersøgelse lavet af Rosholm & Svarer (2008a) finder, at der er en betydelig motivationseffekt for mænd, hvorimod der ikke ser ud til at være en motivationseffekt for kvinder. Taget for pålydende indebærer dette resultat, at det kan være hensigtsmæssigt at tilbyde mændene aktivering på et tidligere tidspunkt end kvinderne. En foreløbig evaluering af en række nye forsøg med en tidlig intensiv beskæftigelsesindsats (*Hurtigt i gang II*) viser også, at der er en svag tendens til, at udsigten til snarlig deltagelse i aktivering især påvirker mænd – kvinder har derimod i højere grad gavn af intensive kontaktforløb med hyppige samtaler (se Rosholm & Svarer, 2008b).

EFFEKTEN AF AKTIVERING FOR KONTANTHJÆLPSPMODTAGERE

Der er også lavet forskningsmæssige studier, der ser på effekterne af de aktiveringsforløb, som kontanthjælpsmodtagerne deltager i. Weise & Brogaard (1997) samt Graversen & Weise (2001) finder, at effekten af forskellige aktiveringstyper er stort set den samme for mænd og kvinder. Bolvig et al. (2003) finder med udgangspunkt i data fra Århus Kommune, at uddannelsesaktivering virker dårligst for mænd, mens beskæftigelsesaktivering (inkluderer privat og offentlig jobtræning samt beskæftigelsesprojekter) virker bedst for mænd – i hvert fald hvis aktiveringsforløbet påbegyndes tidligt i ledighedsforløbet. Hvis beskæftigelsesaktivering påbegyndes efter mere end 1 års ledighed, er effekten størst for kvinder. Graversen & Jensen (2008) sammenligner effekten af privat jobtræning med effekten af andre aktiveringstyper. Analyserne viser, at privat jobtræning har en markant større effekt end de andre aktiveringstyper – men effekten er stort set den samme for mænd og kvinder.

KONKLUSION

De fleste undersøgelser af effekterne af aktiveringsindsatsen, som er lavet på danske data, finder at effekten af forskellige aktiveringstyper er relativt ens for mænd og kvinder. Det gælder både for de dagpengeberettigede ledige og kontanthjælpsmodtagerne. Derimod finder de samme

undersøgelser, at der er en betydelig forskel i effekten af at deltage i forskellige aktiveringstyper. Aktivering med privat løntilskud er i næsten alle effektstudier det mest effektive aktiveringsredskab, hvorimod uddannelsesaktivering ofte har en begrænset effekt.

Da effekten af aktivering er meget ens for de to køn, vil det i et ligestillingsperspektiv være hensigtsmæssigt med en relativt ensartet fordeling af kønnene på de forskellige aktiveringstyper. Kvinder er aktuelt underrepræsenteret i aktivering med privat løntilskud. Det kan i et vist omfang forklares med, at kvinders uddannelse og erhvervserfaring i større omfang end mændenes er rettet mod den offentlige sektor.

INDSATSEN FOR SYGE OG PERSONER MED REDUCERET ARBEJDSEVNE

Det er også interessant at belyse, om der er forskel på, hvordan kvinder og mænd behandles i forbindelse med sygdom og reduktioner i arbejds-
evnen. Anvendes der forskellige vurderingskriterier for de to køn, når det
fastlægges, hvilken offentlig indsats der skal gives for at afhjælpe sådanne
problemer? I dette kapitel ser vi bl.a. på, om de to køn indplaceres for-
skelligt på visitationskategorier, når de modtager sygedagpenge. Vi un-
dersøger desuden, om der er forskelle i vurderingskriterierne, når der
træffes beslutninger om visitation til revalidering og fleksjob og tilkendel-
se af førtidspension.

SYGEDAGPENGE

Kvinder modtager sygedagpenge i større omfang end mænd. Kvindelige
sygedagpengemodtagere udgør 1,9 pct. af arbejdsstyrken, mens mænd på
sygedagpenge kun udgør 1,4 pct. af arbejdsstyrken, jf. tabel 5.1. Flere
kvinder har et sygedagpengeforløb, og varigheden af kvindernes forløb
er knap 2 uger længere end mændenes.

TABEL 5.1

Antal modtagere af sygedagpenge, gennemsnitligt antal forløb per person og gennemsnitlig varighed af forløb, 2007.

		Antal berørte personer	Antal fuldtids- personer	Fuldtidsper- soner i pct. af arbejds- styrken	Gns. varighed, uger	Gns. antal forløb per person
Hele landet	Kvinder	259.546	54.705	1,9	11,0	1,7
	Mænd	219.661	38.953	1,4	9,3	1,7
Hovedstaden- Sjælland	Kvinder	112.414	23.097	1,8	10,7	1,6
	Mænd	90.664	16.165	1,3	9,3	1,7
Midtjylland	Kvinder	59.954	13.060	2,0	11,4	1,8
	Mænd	50.424	9.235	1,4	9,6	1,8
Nordjylland	Kvinder	29.037	6.161	2,1	11,1	1,7
	Mænd	26.735	4.539	1,6	8,9	1,7
Syddanmark	Kvinder	59.059	12.377	2,1	10,9	1,7
	Mænd	52.487	9.009	1,5	9,0	1,7

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Kommunen er forpligtet til at foretage en opfølgning i sygedagpengesager senest efter 8 ugers sygdom. Der skal foretages en visitation til en af følgende kategorier:

- Kategori 1: Sager, hvor tilbagevenden til arbejdsmarkedet er umiddelbart forestående.
- Kategori 2: Sager med risiko for langvarigt sygdomsforløb eller risiko, hvad angår arbejdsevnen.
- Kategori 3: Sager, hvor sygdommen medfører et længerevarende sygdomsforløb.

Der sker en tættere opfølgning i sager, der er visiteret til kategori 2, end i sager, der er visiteret til kategori 1 eller 3. I sager, der er visiteret til kategori 2, skal der således holdes opfølgningssamtaler hver 4. uge mod hver 8. uge i de to andre visitationskategorier.

Kvinder bliver i lidt større omfang end mænd visiteret til kategori 2, jf. tabel 5.2, og vurderes altså i flere tilfælde til at have risiko for langvarige sygeforløb eller risiko for reduktioner i arbejdsevnen. Kvinderne oplever derfor også en tættere opfølgning end mændene. Hvorvidt kommunerne benytter ensartede vurderingskriterier for kvinder og mænd ved visiteringen til de tre visitationskategorier, er det ikke muligt at

fastslå med de tilgængelige oplysninger. At flere kvinder end mænd vurderes til at have risiko for lange sygeforløb eller reduktioner i arbejdsevnen er dog i overensstemmelse med, at sygedagpengeforløbene faktisk er længere for kvinder end mænd, og at flere kvinder visiteres til revalidering og fleksjob (beskrives mere detaljeret senere i dette kapitel).

TABEL 5.2

Fordeling af kvindelige og mandlige sygedagpengemodtagere på de tre visitationskategorier i sygedagpengesystemet, 2007. Procent.

	Umiddelbar tilbagevenden til arbejdsmarkedet (kat. 1)		Risiko for langvarigt sygeforløb/påvirkning af arbejdsevnen (kat. 2)		Længerevarende sygeforløb/ alvorlig lidelse (kat. 3)	
	Kvinder	Mænd	Kvinder	Mænd	Kvinder	Mænd
Hele landet	42,6	44,8	20,4	17,5	37,0	37,7
Hovedstaden-						
Sjælland	46,4	47,5	18,8	16,3	34,9	36,2
Midtjylland	44,5	47,7	18,3	15,4	37,2	36,9
Nordjylland	35,8	41,2	31,4	25,0	32,8	33,8
Syddanmark	36,3	39,0	21,5	18,8	42,2	42,2

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Tabel 5.3 viser, hvilken arbejdsmarkedsmæssig status sygedagpengemodtagere har, efter at de har afsluttet deres sygedagpengeforløb. Væsentligt færre kvinder end mænd finder ordinær beskæftigelse, mens flere kvinder begynder på et fleksjob. Der er også flere kvinder, der overgår til arbejdsløshedsdagpenge og kategorien 'andet', som bl.a. inkluderer barselsdagpenge og børnepasningsorlov.

TABEL 5.3

Status 1, 3 og 6 måneder efter afsluttede sygedagpengeforløb, fordelt på køn, 2007. Procent.

	1 mdr. efter	3 mdr. efter	6 mdr. efter
<i>Kvinder</i>			
Beskæftigelse	59,2	58,3	57,8
A-dagpenge	9,4	7,9	6,2
Kontanthjælp/starthjælp mv.	0,9	1,0	1,1
Revalidering/forrevalidering	1,0	1,0	1,0
Sygedagpenge	9,7	11,7	12,5
Fleksjob	15,7	14,8	14,5
Ledighedsydelse	0,9	1,0	1,1
Førtidspension mv.	1,4	1,7	2,0
Andet	1,7	2,5	3,8
I alt	100,0	100,0	100,0
<i>Mænd</i>			
Beskæftigelse	70,5	68,7	68,4
A-dagpenge	5,5	5,0	4,3
Kontanthjælp/starthjælp mv.	1,0	1,2	1,3
Revalidering/forrevalidering	0,6	0,5	0,5
Sygedagpenge	9,7	11,8	12,1
Fleksjob	9,3	8,7	8,6
Ledighedsydelse	0,5	0,6	0,7
Førtidspension mv.	1,4	1,7	2,0
Andet	1,5	1,7	2,1
I alt	100,0	100,0	100,0

Anm.: 'Beskæftigelse' omfatter ud over beskæftigelse også SU-godkendte uddannelser, VEUF, VUS og SVU samt selvforsørgelse. 'Kontanthjælp/starthjælp mv.' omfatter også personer på introduktionsydelse. 'Førtidspension mv.' omfatter førtidspension, overgangsydelse og efterløn. 'Andet' omfatter død, udvandring, orlov, servicejob, skoleydelse, ydelser efter lov om social service (fx tilskud til pasning af syge), barselsdagpenge og folkepension.

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

REVALIDERING

Revalidering kan tilbydes til personer med begrænsninger i arbejdsevnen af fysiske, psykiske eller sociale årsager, således at de fastholdes eller kommer ind på arbejdsmarkedet. Omkring dobbelt så mange kvinder som mænd deltager i revalidering, jf. tabel 5.4. Varigheden af revalideringsforløbene er ret ens for de to køn. Den gennemsnitlige varighed er ca. 8 måneder.

TABEL 5.4

Antal modtagere af revalideringsydelse, gennemsnitligt antal forløb per person og gennemsnitlig varighed af forløb, 2007.

		Antal berørte personer	Antal fuldtids- personer	Fuldtids- personer i pct. af arbejds- styrken	Gns. varighed, uger	Gns. antal forløb per person
Hele landet	Kvinder	15.926	10.561	0,4	34,6	1,1
	Mænd	8.114	5.215	0,2	33,6	1,1
Hovedstaden- Sjælland	Kvinder	5.912	4.012	0,3	35,4	1,1
	Mænd	3.013	1.989	0,2	34,5	1,1
Midtjylland	Kvinder	4.330	2.781	0,4	33,5	1,1
	Mænd	2.151	1.341	0,2	32,6	1,1
Nordjylland	Kvinder	1.586	1.025	0,4	33,7	1,1
	Mænd	929	574	0,2	32,3	1,1
Syddanmark	Kvinder	4.194	2.744	0,5	34,1	1,1
	Mænd	2.099	1.311	0,2	32,6	1,1

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Der er heller ikke stor forskel på, hvilken arbejdsmarkedsmæssig status de to køn opnår efter et revalideringsforløb. Der er dog lidt færre kvinder end mænd, som finder ordinær beskæftigelse, jf. tabel 5.5.

Tabel 5.6 viser udvalgte karakteristika for personer, der er påbegyndt et revalideringsforløb i 2007. Blandt de personer, der er matchkategoriseret, er der færre kvinder end mænd i de to dårligste matchkategorier, dvs. matchkategorierne 4 og 5. 18 pct. af kvinderne og 23 pct. af mændene er placeret i disse matchkategorier. Kvinderne, der begynder på et revalideringsforløb, er altså umiddelbart mere arbejdsmarkedsparete end mændene. Mange (over 50 pct.) er dog ikke matchkategoriseret. Det kan bl.a. skyldes, at mange har været på sygedagpenge i lang tid inden revalideringsforløbet. Matchkategoriseringen blev først påbegyndt i 2004, og kun personer, der har modtaget arbejdsløshedsdagpenge eller kontanthjælp, er blevet matchkategoriseret. Kvinderne har været under offentlig forsørgelse en lidt større andel af tiden op til revalideringsforløbet. Det skyldes især, at de i højere grad har modtaget sygedagpenge og barseldagpenge.

TABEL 5.5

Status 1, 3 og 6 måneder efter afsluttede revalideringsforløb, 2007.
Procent.

	1 mdr. efter	3 mdr. efter	6 mdr. efter
<i>Kvinder</i>			
Beskæftigelse	33,4	37,3	40,2
A-dagpenge	14,0	10,4	7,7
Kontanthjælp/starthjælp mv.	15,6	13,1	11,4
Revalidering/forrevalidering	15,8	16,7	15,4
Sygedagpenge	6,8	7,4	8,3
Fleksjob	4,1	5,2	6,2
Ledighedsydelse	7,1	6,0	5,2
Førtidspension mv.	1,8	2,1	2,6
Andet	1,4	1,8	2,9
I alt	100,0	100,0	100,0
<i>Mænd</i>			
Beskæftigelse	39,9	42,2	43,9
A-dagpenge	9,1	6,8	5,5
Kontanthjælp/starthjælp mv.	18,3	15,3	14,6
Revalidering/forrevalidering	14,3	15,9	14,0
Sygedagpenge	5,3	5,7	6,8
Fleksjob	5,4	6,4	6,9
Ledighedsydelse	4,4	3,5	3,1
Førtidspension mv.	2,4	2,8	3,3
Andet	0,9	1,3	1,8
I alt	100,0	100,0	100,0

Anm.: 'Beskæftigelse' omfatter ud over beskæftigelse også SU-godkendte uddannelser, VEUF, VUS og SVU samt selvforsørgelse. 'Kontanthjælp/starthjælp mv.' omfatter også personer på introduktionsydelse. 'Førtidspension mv.' omfatter førtidspension, overgangsydelse og efterløn. 'Andet' omfatter død, udvandring, orlov, servicejob, skoleydelse, ydelser efter lov om social service (fx tilskud til pasning af syge), barselsdagpenge og folkepension.

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

TABEL 5.6

Deskriptiv statistik for personer, der er påbegyndt et revalideringsforløb i 2007, fordelt på køn.

	Kvinder	Mænd	Forskel
Alder, gennemsnit	38,0	36,8	1,2
Matchkategorier, pct.			
- 1: Umiddelbart match	11,3	9,7	1,5
- 2: Høj grad af match	6,6	6,5	0,1
- 3: Delvis match	5,7	5,7	0,0
- 4: Lav grad af match	17,2	20,5	-3,4
- 5: Intet match	1,1	2,1	-0,9
- Ingen eller foreløbig matchkategori	58,1	55,5	2,6
Herkomst, pct.			
- Danskere	90,6	89,9	0,7
- Efterkommere	0,9	1,3	-0,4
- Indvandrere, vestlige	2,5	2,3	0,2
- Indvandrere, ikke-vestlige	6,0	6,5	-0,5
Graden af off. forsørgelse 1 år før revalidering, pct.	87,1	81,8	5,3
Graden af off. forsørgelse 2 år før revalidering, pct.	66,6	59,9	6,7
Graden af off. forsørgelse 3 år før revalidering, pct.	52,8	45,5	7,4
Andel af tid på sygedagpenge 1 år før revalidering, pct.	54,9	49,5	5,3
Andel af tid på sygedagpenge 2 år før revalidering, pct.	28,2	25,4	2,8
Andel af tid på sygedagpenge 3 år før revalidering, pct.	12,3	11,1	1,3
Andel af tid på barselsdagp. 1 år før revalidering, pct.	2,4	0,1	2,3
Andel af tid på barselsdagp. 2 år før revalidering, pct.	3,8	0,2	3,6
Andel af tid på barselsdagp. 3 år før revalidering, pct.	4,8	0,3	4,6
Antal personer	4.888	2.678	

Kilde: Egne beregninger foretaget med udgangspunkt i Arbejdsmarkedsstyrelsens DREAM-database.

FLEKSJOB

Fleksjob er job til personer med varig nedsat arbejdsevne, som ikke kan klare beskæftigelse på normale vilkår, og hvor det heller ikke via fx revalidering er muligt at omplacere eller opkvalificere til beskæftigelse på normale vilkår. Der er lidt flere kvinder end mænd i fleksjob. Kvinder i fleksjob udgør 0,9 pct. af arbejdsstyrken, mens mænd udgør knap 0,7 pct. af arbejdsstyrken, jf. tabel 5.7.

Der er ikke markante forskelle på, hvilken arbejdsmarkedsstatus kvindelige og mandlige deltagere i fleksjob har efter afslutningen af et fleksjobforløb. Omkring 15 pct. hos begge køn er i ordinær beskæftigelse 6 måneder efter et afsluttet fleksjobforløb, jf. tabel 5.8. Ligesom det er tilfældet for deltagere i revalidering, er færre kvinder end

mænd indplaceret i de to dårligste matchkategorier blandt personer, der påbegynder et fleksjobforløb i 2007. 8 pct. af kvinderne er indplaceret i matchkategori 4 eller 5, mens andelen er 12 pct. for mændene, jf. tabel 5.9. Hele 80 pct. af de nye deltagere i fleksjob er dog ikke matchkategoriseret. Det skyldes formentlig i et vist omfang, at mange har været på sygedagpenge eller ledighedsydelse inden fleksjobforløbet og derfor ikke er blevet matchkategoriseret.

TABEL 5.7

Antal personer i fleksjob, gennemsnitligt antal forløb per person, gennemsnitlig varighed af forløb, 2007.

		Antal berørte personer	Antal fuldtids- personer	Fuldtids personer i pct. af arbejds- styrken	Gns. varig- hed, uger	Gns. antal forløb per person
Hele landet	Kvinder	30.253	25.782	0,9	44,5	1,0
	Mænd	21.671	18.638	0,7	44,9	1,0
Hovedstaden- Sjælland	Kvinder	10.275	8.746	0,7	44,4	1,0
	Mænd	7.268	6.213	0,5	44,6	1,0
Midtjylland	Kvinder	8.474	7.395	1,2	45,6	1,0
	Mænd	5.875	5.165	0,8	45,9	1,0
Nordjylland	Kvinder	3.653	3.129	1,1	44,7	1,0
	Mænd	2.731	2.329	0,8	44,5	1,0
Syddanmark	Kvinder	7.838	6.539	1,1	43,5	1,0
	Mænd	5.790	4.950	0,8	44,6	1,0

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

TABEL 5.8

Status 1, 3 og 6 måneder efter afsluttede fleksjobforløb, 2007.

Procent.

	1 mdr. efter	3 mdr. efter	6 mdr. efter
<i>Kvinder</i>			
Beskæftigelse	19,6	17,4	14,5
A-dagpenge	0,0	0,0	0,0
Kontanthjælp/starthjælp mv.	2,8	2,4	2,3
Revalidering/forrevalidering	0,3	0,4	0,4
Sygedagpenge	19,5	15,9	13,4
Fleksjob	6,3	14,8	22,9
Ledighedsydelse	37,4	33,7	28,6
Førtidspension mv.	5,7	6,5	7,5
Andet	8,4	9,0	10,4
I alt	100,0	100,0	100,0
<i>Mænd</i>			
Beskæftigelse	21,2	17,5	15,2
A-dagpenge	0,0	0,0	0,1
Kontanthjælp/starthjælp mv.	4,5	4,1	3,6
Revalidering/forrevalidering	0,3	0,3	0,2
Sygedagpenge	15,9	13,1	10,1
Fleksjob	8,1	16,5	25,6
Ledighedsydelse	34,8	31,3	25,0
Førtidspension mv.	6,0	6,8	8,2
Andet	9,2	10,4	12,0
I alt	100,0	100,0	100,0

Anm.: 'Beskæftigelse' omfatter ud over beskæftigelse også SU-godkendte uddannelser, VEUF, VUS og SVU samt selvforsørgelse. 'Kontanthjælp/starthjælp mv.' omfatter også personer på introduktionsydelse. 'Førtidspension mv.' omfatter førtidspension, overgangsydelse og efterløn. 'Andet' omfatter død, udvandring, orlov, servicejob, skoleydelse, ydelser efter lov om social service (fx tilskud til pasning af syge), barselsdagpenge og folkepension.

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

TABEL 5.9

Deskriptiv statistik for personer, der er påbegyndt et fleksjobforløb i 2007, fordelt på køn.

	Kvinder	Mænd	Forskel
Alder, gennemsnit	46,6	47,2	-0,6
Matchkategorier, pct.			
- 1: Umiddelbart match	3,5	3,5	0,0
- 2: Høj grad af match	2,3	2,3	0,0
- 3: Delvis match	2,3	2,6	-0,3
- 4: Lav grad af match	7,5	11,1	-3,6
- 5: Intet match	0,8	1,7	-0,9
- Ingen eller foreløbig matchkategori	83,7	78,9	4,8
Herkomst, pct.			
- Danskere	94,1	91,3	2,7
- Efterkommer	0,4	0,4	0,0
- Indvandrere, vestlige	2,4	2,4	0,0
- Indvandrere, ikke-vestlige	3,1	5,9	-2,8
Graden af off. forsørgelse 1 år før revalidering, pct.	89,3	87,2	2,1
Graden af off. forsørgelse 2 år før revalidering, pct.	81,4	78,9	2,5
Graden af off. forsørgelse 3 år før revalidering, pct.	70,0	66,7	3,3
Andel af tid på sygedagpenge 1 år før revalidering, pct.	34,5	36,0	-1,5
Andel af tid på sygedagpenge 2 år før revalidering, pct.	28,4	26,7	1,7
Andel af tid på sygedagpenge 3 år før revalidering, pct.	22,4	19,3	3,1
Antal personer	7.652	5.062	

Kilde: Egne beregninger foretaget med udgangspunkt i Arbejdsmarkedsstyrelsens DREAM-database.

FØRTIDSPENSION

Førtidspension kan tilkendes personer, hvis arbejdsevne er varigt nedsat, og som ikke vil være i stand til at blive selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde gennem aktivering, behandling, revalidering eller i et fleksjob. Lidt flere kvinder end mænd tilkendes førtidspension. I 2007 udgjorde kvinder på førtidspension 4,7 pct. af arbejdsstyrken, mens den tilsvarende andel for mænd var 3,9 pct., jf. tabel 5.10.

Blandt de personer, der blev tilkendt førtidspension i 2007, var færre kvinder end mænd indplaceret i matchkategorierne 4 og 5. Mens 28 pct. af kvinderne var indplaceret i disse matchkategorier, var andelen 33 pct. for mændene, jf. tabel 5.11. Mænd, der tilkendes førtidspension, vurderes altså tilsyneladende til at være længere væk fra arbejdsmarkedet end kvinder, der får førtidspension. Igen er det dog mere end halvdelen af de nye førtidspensionister, der ikke er matchkategoriseret.

TABEL 5.10

Antal modtagere af førtidspension, antal påbegyndte forløb, 2007.

		Antal berørte personer	Antal fuldtids- personer	Fuldtidsper- soner i pct. af arbejds- styrken	Antal forløb påbe- gyndt	Andel af påbe- gyndte forløb
Hele landet	Kvinder	138.908	131.107	4,7	12.200	51,6
	Mænd	117.373	110.285	3,9	11.451	48,4
Hovedstaden- Sjælland	Kvinder	57.487	54.165	4,2	4.378	51,1
	Mænd	50.330	47.181	3,7	4.182	48,9
Midtjylland	Kvinder	31.600	29.429	4,6	3.168	52,8
	Mænd	25.663	23.724	3,7	2.828	47,2
Nordjylland	Kvinder	14.650	13.693	4,7	1.203	50,4
	Mænd	12.239	11.356	3,9	1.182	49,6
Syddanmark	Kvinder	34.211	32.019	5,3	3.124	52,1
	Mænd	27.848	25.830	4,3	2.867	47,9

Kilde: Jobindsats.dk, Arbejdsmarkedsstyrelsen.

KONKLUSION

Flere kvinder end mænd modtager sygedagpenge, og kvindernes sygedagpengeforløb er længere. Når sygedagpengeforløbene afsluttes, er der efterfølgende en mindre andel af kvinderne, der er i ordinær beskæftigelse, og en større andel af kvinderne, der er ansat i et fleksjob. I overensstemmelse med disse kønsforskelle vurderer kommunerne i forbindelse med opfølgningen i sygedagpengesager, at flere kvinder end mænd har risiko for langvarige sygeforløb eller risiko for reduktioner i arbejdssevnen.

Kvinderne er også i overtal blandt deltagerne i revalidering og fleksjob og blandt personer, der modtager førtidspension. Mænd, der visiteres til revalidering eller fleksjob, vurderes til at være længere væk fra arbejdsmarkedet end kvinder, der visiteres til disse foranstaltninger. Dette resultat kunne tyde på, at der anvendes forskellige vurderingskriterier for de to køn ved visiteringen til revalidering og fleksjob, eller at matchkategoriseringen ikke foretages på samme måde for kvinder og mænd. Det gælder også for mænd, der bliver tilkendt førtidspension, at de vurderes til at være længere væk fra arbejdsmarkedet end kvinder, der får tilkendt førtidspension.

TABEL 5.11

Deskriptiv statistik for personer, der er påbegyndt et førtidspensionsforløb i 2007, fordelt på køn.

	Kvinder	Mænd	Forskel
Alder, gennemsnit	47,9	47,0	0,9
Matchkategorierne, pct.			
- 1: Umiddelbart match	4,6	4,1	0,5
- 2: Høj grad af match	2,6	2,4	0,2
- 3: Delvis match	1,4	1,7	-0,3
- 4: Lav grad af match	7,5	8,4	-0,9
- 5: Intet match	20,5	25,0	-4,5
- Ingen eller foreløbig matchkategori	63,3	58,4	5,0
Herkomst, pct.			
- Danskere	83,2	80,7	2,5
- Efterkommer	0,7	0,7	0,0
- Indvandrere, vestlige	3,1	2,5	0,7
- Indvandrere, ikke-vestlige	13,0	16,1	-3,1
Graden af off. forsørgelse 1 år før revalidering, pct.	90,5	88,7	1,7
Graden af off. forsørgelse 2 år før revalidering, pct.	81,0	79,5	1,5
Graden af off. forsørgelse 3 år før revalidering, pct.	70,6	70,3	0,3
Andel af tid på sygedagpenge 1 år før revalidering, pct.	35,9	29,2	6,7
Andel af tid på sygedagpenge 2 år før revalidering, pct.	24,2	18,4	5,8
Andel af tid på sygedagpenge 3 år før revalidering, pct.	15,2	10,9	4,3
Antal personer	9.086	8.464	

Kilde: Egne beregninger foretaget med udgangspunkt i Arbejdsmarkedsstyrelsens DREAM-database.

BILAG

De følgende tabeller sammenligner andelen af kvinder, der deltager i en given aktiveringstype, med andelen af mænd, der deltager i samme aktiveringstype. Sammenligningen foretages for grupper af kvinder og mænd, der er ens mht. en given egenskab – det kan fx kan være medlemskab af en bestemt a-kasse. Tabel 3.A indeholder tal for dagpengemodtagerne, og tabel 3.B indeholder tal for kontanthjælpsmodtagerne.

Indholdet af tabellerne illustreres bedst ved at give et eksempel. I tabel 3.A er forskellen mellem andelen af kvindelige og mandlige medlemmer af FOA – Fag og Arbejdes a-kasse, der deltager i korte vejlednings- og afklaringsforløb, på minus 3,4 procentpoint. Det vil sige, at andelen, der deltager i denne aktiveringstype, er lavere blandt kvinder end blandt mænd. Ser vi på alle aktiverede, er forskellen mellem andelen af mænd og kvinder, der deltager i korte vejlednings- og afklaringsforløb, på minus 2,3 procentpoint. Kvinderne i FOA – Fag og Arbejdes a-kasse er altså underrepræsenteret i korte vejlednings- og afklaringsforløb sammenlignet med kvinderepresentationen for dagpengemodtagerne som helhed.

TABEL 3.A

Forskel mellem andelen af kvindelige og mandlige dagpenge-
modtagere, der påbegyndte bestemte typer af aktiveringsforløb i 2007.
Procentpoint.

	Vejledning og afklaring	Opkvali- ficering	Privat løn- tilskud	Off. Løn- tilskud	Virksom heds- praktik	Alle
Alle	-2,3	-0,5	-3,1	4,3	1,6	0,0
Matchkategorier						
- 1: Umiddelbart match	-1,5	-1,2	-3,3	4,4	1,6	0,0
- 2: Høj grad af match	-3,3	0,3	-2,9	4,6	1,4	0,0
- 3: Delvis match	-3,7	1,6	-3,4	3,0	2,6	0,0
- 4-5: Lav grad af match/Intet match	-2,6	0,9	-3,0	0,9	3,8	0,0
- Ingen eller foreløbig matchkategori	8,6	-11,9	-1,4	2,2	2,5	0,0
Herkomst						
- Danskere	-1,9	-0,2	-3,3	3,9	1,5	0,0
- Efterkommere	-0,1	-4,4	-2,1	7,2	-0,6	0,0
- Indvandrere, vestlige	-4,8	1,4	-2,4	5,3	0,5	0,0
- Indvandrere, ikke- vestlige	-3,8	0,5	-2,8	5,0	1,1	0,0
A-kasser						
- Akademiske a-kasser	-3,2	-1,1	-1,3	5,2	0,5	0,0
- A-kasser inden for FTF-området	0,1	-3,0	-2,3	4,2	1,0	0,0
- A-kasser inden for byggefagene	-4,8	3,1	-2,8	3,3	1,2	0,0
- Faglig fælles a-kasse (3F)	-3,9	0,4	-3,2	3,9	2,8	0,0
- HK Danmarks a-kasse	0,4	-3,5	-3,0	4,7	1,4	0,0
- A-kasser for selvstændige	-3,3	0,0	-3,7	4,5	2,4	0,0
- Uafhængige a-kasser	-0,8	-3,6	-2,9	4,9	2,4	0,0
- FOA - Fag og arbejdes a-kasse	-3,4	5,5	-1,2	-2,1	1,2	0,0
- Metalarbejdernes a-kasse	-2,5	4,3	-0,6	-1,9	0,7	0,0
- Nærings- og nydel- sesmiddelarbejdernes a-kasse	4,7	-6,9	-3,0	2,0	3,3	0,0
- Øvrige a-kasser	-2,1	3,5	-3,0	0,3	1,3	0,0

Anm.: Tal for en given aktiveringstype fremkommer som differencen mellem andelen af kvinder og andelen af mænd, der deltager i den givne aktiveringstype.

Kilde: Egne beregninger foretaget med udgangspunkt i Arbejdsmarkedsstyrelsens DREAM-database.

TABEL 3.B

Forskel mellem andelen af kvindelige og mandlige kontanthjælpsmodtagere, der påbegyndte bestemte typer af aktiveringsforløb i 2007. Procentpoint.

	Vejledning og afklaring	Opkvali- ficering	Privat løn- tilskud	Off. Løn- tilskud	Virksom heds- praktik	Alle
Alle	-1,1	1,2	-2,3	0,1	2,1	0,0
Matchkategorier						
- 1: Umiddelbart match	1,6	-3,3	-1,2	0,4	2,6	0,0
- 2: Høj grad af match	-0,2	-1,0	-1,9	0,1	2,9	0,0
- 3: Delvis match	-0,4	1,5	-3,2	-0,1	2,2	0,0
- 4: Lav grad af match	-1,4	2,3	-2,6	0,0	1,6	0,0
- 5: Intet match	-2,2	3,7	-0,8	0,0	-0,7	0,0
- Ingen eller foreløbig matchkategori	0,5	0,6	-2,6	0,1	1,4	0,0
Herkomst						
- Danskere	0,2	-0,2	-2,5	0,1	2,5	0,0
- Efterkommere	0,5	-0,4	-2,3	0,2	2,0	0,0
- Indvandrere, vestlige	0,9	-2,2	-2,2	-0,1	3,5	0,0
- Indvandrere, ikke-vestlige	-4,0	4,0	-1,8	0,1	1,7	0,0

Anm.: Tal for en given aktiveringstype fremkommer som differencen mellem andelen af kvinder og andelen af mænd, der deltager i den givne aktiveringstype.

Kilde: Egne beregninger foretaget med udgangspunkt i Arbejdsmarkedsstyrelsens DREAM-database.

LITTERATUR

- Arbejdsministeriet (2000): *Effekter af aktiveringsindsatsen*. København.
- Bergemann, A & G.J. van den Berg (2006): *Active labor market policy effects for women in Europe: A survey*. IZA Discussion Paper, nr. 2365. Bonn: Forschungsinstitut zur Zukunft der Arbeit.
- Beskæftigelsesministeriet (2008): *Kvinder og mænd på arbejdsmarkedet 2008*. København.
- Bolvig, I.; P. Jensen & M. Rosholm (2003): *The employment effects of active social policy*. IZA Discussion Paper, nr. 736. Bonn: Forschungsinstitut zur Zukunft der Arbeit.
- Deding, M. & M. Lausten (2008): Kønsarbejdsdeling i familien og på arbejdsmarkedet. I R. Emerek & H. Holt (red.): *Lige muligheder – frie valg? Om det kønsopdelte arbejdsmarked gennem et årti*. København: SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd 08:24.
- Det Økonomiske Råd (2002): *Dansk Økonomi, efterår 2002*. København.
- Det Økonomiske Råd (2007): *Dansk Økonomi, forår 2007*. København.
- Geerdsen, L.P. (2006): Is there a threat effect of labour market programmes? A study of ALMP in the Danish UI system. *Economic Journal*, vol. 116, 738-750.
- Geerdsen, P.P. & L.P. Geerdsen (2006): *Fra aktivering til beskæftigelse – En gennemgang af aktiveringsindsatsen i det danske dagpenge-system*. København: Socialforskningsinstituttet 06:20.

- Graversen, B.K.; B. Damgaard & A. Rosdahl (2007): *Hurtigt i gang – Evaluering af et forsøg med en tidlig og intensiv beskæftigelsesindsats for forsikrede ledige*. København: Socialforskningsinstituttet 07:10.
- Graversen, B.K. & P. Jensen (2008): *A reappraisal of the virtues of private sector employment programmes*. Manuskript.
- Graversen, B.K. & J.C. van Ours (2008): How to help unemployed find jobs quickly: Experimental evidence from a mandatory activation program. *Journal of Public Economics*, vol. 92, 2020-2035.
- Graversen, B.K. & H. Weise (2001): *Effekter af aktiveringsindsatsen over for kontanthjælpsmodtagere*. Arbejdspapir 2:2001. København: Socialforskningsinstituttet.
- Emerek, R. & H. Holt (2008): Det kønsopdelte danske arbejdsmarked. I R. Emerek & H. Holt (red.): *Lige muligheder – frie valg? Om det kønsopdelte arbejdsmarked gennem et årti*. København: SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd 08:24.
- Emerek, R. & S. Ipsen (1997): Mandefagsstrategi – arbejdsmarkedspolitik og ideologi? I R. Emerek; V. Kold; S. Ipsen & H. Holt (red.): *Brydninger – Perspektiver på det kønsopdelte arbejdsmarked*. København: Arbejdsmarkedsstyrelsen.
- Jespersen, S.; R.H. Jacobsen & M. Bøge (2006): *Evaluering af aktiveringsindsatsen for forsikrede ledige – med særlig fokus på uddannelsesaktivering*. København: CEBR, Copenhagen Business School.
- Langager, K (1997): *Indsatsen over for de forsikrede ledige – Evaluering af arbejdsmarkedsreformen I*. København: Socialforskningsinstituttet 97:20.
- Munch, J.R. & L. Skipper (2008): Program participation, labor force dynamics, and accepted wage rates. I D. Millimet; J. Smith & E. Vytlacil (red.): *Modelling and evaluating treatment effects in econometrics*. Advances in Econometrics, vol 21. Amsterdam: Elsevier.
- Nielsen, S.B. (2008): Mænd i kvindefag. I R. Emerek & H. Holt (red.): *Lige muligheder – frie valg? Om det kønsopdelte arbejdsmarked gennem et årti*. København: SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd 08:24.
- OECD (2005): *OECD Economic Surveys – Denmark 2005*. Paris.
- Rosholm, M. (2008): *Experimental evidence on the nature of the Danish employment miracle*. IZA Discussion Paper, nr. 3620. Bonn: Forschungsinstitut zur Zukunft der Arbeit.

- Rosholm, M. & M. Svarer (2008a): The threat effect of active labour market programmes. *Scandinavian Journal of Economics*, vol. 110, 385-401.
- Rosholm, M. & M. Svarer (2008b): *Midtvejsevaluering af Hurtigt i gang II*. Manuskript.
- Specialfunktionen for ligestilling (2008): *Analyse af ledigheden blandt 25-39 årige kvinder*. Aalborg.
- Svarer, M. (2007): *The effect of sanctions on the job finding rate: evidence from Denmark*. IZA Discussion Paper, nr. 3015. Bonn: Forschungsinstitut zur Zukunft der Arbeit.
- Weise, H. & Brogaard, S. (1997) *Aktivering af kontanthjælpsmodtagere – en evaluering af lov om kommunal aktivering*. København: Socialforskningsinstituttet 97:21.

SFI-RAPPORTER SIDEN 2008

SFI-rapporter kan købes eller downloades gratis fra www.sfi.dk. Enkelte rapporter er kun udkommet som netpublikationer, hvilket vil fremgå af listen nedenfor.

- 08:01 Amilon, Anna: *Danskernes forventninger til pension*. 151 s. ISBN: 978-87-7487-885-8. Kr. 150,00.
- 08:02 Jæger, Mads M.: *Mere attraktive almene boliger? Effektevaluering af Omprioriteringsloven 2000*. 97 s. ISBN: 978-87-7487-886-5. Kr. 100,00.
- 08:03 Rosenstock, M., Jensen, S., Boll, J., Holt, H. & Wiese, N.: *Virksomheders sociale engagement. Årbog 2007*. 202 s. ISBN: 978-87-7487-887-2. Kr. 198,00.
- 08:04 Thorgaard, C.H. & Hougaard, I.B.: *Fokus på demens. Evaluering af en efteruddannelse i forebyggende hjemmebesøg*. 62 s. ISBN: 978-87-7487-888-9. Netpublikation.
- 08:05 Thorgaard, C.H. & Hougaard, I.B.: *Metoder til kvalitet i aldreplejen. Evaluering af et metodeudviklingsprojekt*. 76 s. ISBN: 978-87-7487-889-6. Kr. 80,00.
- 08:06 Olsen, B.M. & Dahl, K.M.: *Fritidsliv i børnehøjde. Beretninger fra udsatte børn*. 124 s. ISBN: 978-87-7487-890-2. Kr. 125,00.
- 08:07 Høgelund, J., Boll, J., Skou, M. & Jensen, S.: *Effekter af ændringer i sygedagpengeloven*. 178 s. ISBN: 978-87-7487-891-9. Kr. 175,00.

- 08:08 Bach, H.B.: *Livet efter en ulykke. Arbejdsliv og forsørgelse efter en ulykke, som blev vurderet i arbejdsskadestyrelsen.* 114 s. ISBN: 978-87-7487-892-6. Kr. 100,00.
- 08:09 Christensen, G.: *Hvorfor lejere bliver sat ud af deres boliger. Og konsekvenserne af en udsættelse.* 268 s. ISBN 978-87-7487-894-0. Kr. 238,00.
- 08:10 Larsen, B., Schademan, H.K. & Høgelund, J.: *Handicap og beskæftigelse i 2006. Vilkår og betingelser for handicappede på arbejdsmarkedet.* 180 s. ISBN: 978-87-7487-893-3. Kr. 180,00.
- 08:11 Jørgensen, M.: *Danskernes indbetalinger til pension. Hvordan påvirker tilknytningen til arbejdsmarkedet de fremtidige pensioner?* 222 s. ISBN: 978-87-7487-895-7. Kr. 220,00.
- 08:12 Filges, T.: *Virksomheders rekruttering.* ISBN: 978-87-7487-901-5. 146 s. Kr. 150,00.
- 08:13 Bonfils, I.S., Bengtsson, S. & Olsen, L. (red.): *Handicap og ligebehandling i praksis.* 175 s. ISBN 978-87-7487-897-1. Kr. 180,00.
- 08:14 Andersen, D.: *Anbragte børn i tal. Kvantitative analyser af data om børn, der er anbragt uden for hjemmet med fokus på skolegang. Delrapport 1.* 76 s. ISBN 978-87-7487-899-5. Netpublikation.
- 08:15 Mortensen, M.D. & Neerbek, M.N.: *Fokus på skolegang ved visitation til anbringelse uden for hjemmet. Delrapport 2.* 126 s. ISBN 978-87-7487-900-8. Kr. 125,00.
- 08:16 Mattsson, C., Hestbæk, A-D. & Andersen, A.R.: *11-årige børns hverdagsliv og trivsel. Resultater fra SFI's forløbsundersøgelser af årgang 1995.* 181 s. ISBN: 978-87-7487-902-2. Kr. 180,00.
- 08:17 Bach, H.B. & Larsen, B.: *300-timers-reglen. Betydningen af 300-timers-reglen for gifte kontanthjælpsmodtagere.* 138 s. ISBN 87-7487-903-9. Kr. 140,00.
- 08:18 Bengtsson, S.: *Handicap og samfundsdeltagelse 2006.* 259 s. ISBN 978-87-7487-904-6. Kr. 260,00.
- 08:19 Beer, F., Winter, S.C., Skou, M.H., Stigaard, M.V., Henriksen, A.C. & Friisberg, N.: *Statslig og kommunal beskæftigelsesindsats. Implementering af "Flere i arbejde" for strukturreformen.* 289 s. ISBN 978-87-7487-905-3. Kr. 278,00
- 08:21 Ottosen, M.H. & Christensen, P.S.: *Anbragte børns sundhed og skolegang. Udviklingen efter anbringelsesreformen.* 129 s. ISBN 978-87-7487-907-7. Kr. 130,00.

- 08:22 Klitgaard, C. & Damgaard, B.: *Integrations- og oplæringsstillinger i kommunerne*. 97 s. ISBN: 978-87-7487-908-4. Kr. 100,00.
- 08:23 Egelund, T., Andersen, D., Hestbæk, A.-D., Lausten, M., Knudsen, L., Fuglsang Olsen, R. & Gerstoft, F.: *Anbragte børns udvikling og vilkår. Resultater fra SFT's Forløbsundersøgelser af årgang 1995*. 327 s. ISBN 978-87-7487-910-7. Kr. 298,00.
- 08:24 Emerek, R., & Holt, H.: *Lige muligheder – Frie valg? Om det kønspolitiske arbejdsmarked gennem et årti*. 369 s. ISBN: 978-87-7487-911-4. Kr. 360,00.
- 08:25 Perthou, A.S., Mortensøn, M.D. & Andersen, D.: *Skolegang under anbringelse. Delrapport 3*. 121 s. ISBN: 978-87-7487-913-8. Kr. 120,00.
- 08:26 Andersen, D., Mortensøn, M.D., Perthou, A.S. & Neerbek, M.N.: *Anbragte børns undervisning. Sammenfatning af tre delrapporter*. 77 s. ISBN: 978-87-7487-914-5. Kr. 70,00.
- 08:27 Nielsen, C. & Heidemann, J.: *Pengespil blandt unge. En rapport om 12-17-åriges spilvaner*. 117 s. ISBN: 978-87-7487-915-2. Kr. 120.
- 08:28 Deding, M. & Larsen, M.: *Lønforskelle mellem mænd og kvinder 1997-2006*. 197 s. ISBN: 978-87-7487-916-9. Kr. 190,00.
- 08:29 Amilon, A., Bingley, P. & Nielsen T.H.: *Opsat folkepension. Øger den arbejdsudbuddet?* 166 s. ISBN: 978-87-7487-917-6. Kr. 170,00.
- 08:30 Bengtsson, T.T., Knudsen, L., Nielsen, V.L.: *Kortlægning af kommunernes foranstaltninger til udsatte unge*. 199 s. ISBN: 978-87-7487-918-3.
- 08:31 Wüst, M., Thorsager, L. & Bengtsson S.: *Indsatsen over for børn med handicap og træningsbehov*. 117 s. ISBN: 978-87-7487-919-0. Kr. 120.
- 08:32 Kløft Schademan, H., Jensen, S., Thuesen, F. & Holt, H.: *Virksomheders sociale engagement. Årbog 2008*. 202 s. ISBN: 978-87-7487-920-6. Kr. 200.
- 08:33 Mattsson, C. & Munk, M.D.: *Social uddannelsesmobilitet på kandidat- og forskeruddannelsler*. 77 s. ISBN: 978-87-7487-921-3. Netpublikation.
- 08:34 Baviskar, S. & Dahl, K.M.: *11-årige børns fritid og trivsel*. 159 s. ISBN: 978-87-7487-922-0. Kr. 160.
- 09:01 Christensen, E., Kristensen, L.G. & Baviskar, S.: *Børn i Grønland. En kortlægning af 0-14-årige børns og familiers trivsel*. 145 s. ISBN 978-87-7487-923-7. Kr. 150,00.

- 09:02 Christensen, E., Kristensen, L.G. & Baviskar, S.: *Kalaallit nunaanni meeqqat. Meeqqat 0-imiit 14-it ilanngullugit ukiullit ilaqutariillu atugarissaarnerannik misissuineq.* 172 s. ISBN: 978-87-7487-924-4. Kr. 150,00.
- 09:04 Thuesen, F., Schademan, H.K., Jensen, S., Holt, H. & Høst, A.: *A-kasserne og den aktive beskæftigelsespolitik.* 216 s. ISBN: 978-87-7487-928-2. Kr.220,00.
- 09:05 Larsen, B. & Høgelund, J.: *Handicap og beskæftigelse. Udviklingen mellem 2002 og 2008.* 98 s. ISBN: 978-87-7487-927-5. Kr. 100,00
- 09:06 Ellerbæk, L.S. & Graversen, B.K.: *Evaluering af jobcentrenes ligestilingsindsats.* 80 s. ISBN: 978-87-7487-929-9. Kr. 80,00.

EVALUERING AF JOBCENTRENES LIGESTILLINGSINDSATS

Denne rapport evaluerer ligestillingsindsatsen på beskæftigelsesområdet. Målet med ligestillingsindsatsen er at sikre, at kvinder og mænd, der stiller deres arbejdskraft til rådighed inden for forskellige jobområder, har lige gode muligheder for at komme i job.

Evalueringen viser, at beskæftigelsesindsatsen over for de to køn er næsten ens, og at den har samme effekt på kønnene. Det ser dog ud til, at kvinder har lettere ved at få et revalideringsforløb, et fleksjob eller førtidspension. Kvinder, der visiteres til revalidering eller fleksjob eller får tilkendt førtidspension, vurderes således til at være mere arbejdsmarkedsparate end mænd, der overgår til disse foranstaltninger.

Undersøgelsen er finansieret af Arbejdsmarkedsstyrelsen, og den bygger på oplysninger fra Jobindsats.dk, Danmarks Statistiks Statistikbank og Arbejdsmarkedsstyrelsens DREAM-database.